

Gazeta Lwowska z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3. godz. po południu, z wyjątkiem świąt i niedziel.

Przenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 ct. Miejscowa na rok 12 złr., na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

Numer pojedynczy Gazety bez dziennika urzędowego kosztuje w miejscu 5 ct., pocztą 7 ct. Z dziennikiem urzędowym w miejscu 10 ct., pocztą 12 ct.

Za inseraty liczy się od miejsca jednego wiersza pierwszy raz 7 ct., zaś

GAZETA LWOWSKA

dwu- lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następne po 6 ct. Należytość stęplowa od każdego inseratu wynosi 30 ct.

Przesyłki (franko) odbiera Administracja Gazety Lwowskiej (Ul. Wałowa Nr. 370).

Reklama cyje otwarte wolne od opłaty pocztowej. Listy należy frankować.

„Przewodnik naukowy i literacki“ wychodzi każdego miesiąca, 5 ark. Swo. dla cało- i półrocznych przedpłaćcieli bezpłatnie, dla kwartalnych za dopłatą 75 ct. kwartalnie, dla miesięcznych za dopłatą 30 ct. miesięcz. Sam „Przewodnik naukowy“ bez „Gazety“ rocznie 4 zł. w.ą

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

C. k. Namiestnictwo zamianowało komisarzami dla wypróbowania i nadzorowania kotłów parowych: c. k. nadinżyniera Dutczyńskiego Władysława z siedzibą w Rzeszowie dla powiatów rzeszowskiego, łańcuckiego, ropczyckiego i kolbuszowskiego; Inżyniera Hanusza Józefa z siedzibą w Tarnowie dla powiatów tarnowskiego, pilźnieńskiego, dąbrowskiego; Inżyniera Staromskiego Teodora z siedzibą w Przemyślu, dla powiatów przemyskiego, jarosławskiego, mościckiego i bireckiego; Adjunkta budowniczego Miejskiego Benedykta z siedzibą w Zaleszczykach, dla powiatów zaleszczyckiego, borszczowskiego i horodeńskiego; Adjunkta budowniczego Fischera Alojzego z siedzibą w Żółkwi dla powiatu cieszanowskiego.

Na przedstawienie gminy Jagielnicy nadała Rada szkolna krajowa posadę rzeczywistego nauczyciela przy szkole ludowej w Jagielnicy Panu Albinowi Mataczyskiemu, dotychczasowemu rzeczywistemu nauczycielowi w Baryszu

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

PRZEGLĄD POLITYCZNY.

Lwów dnia 15. lipca.

Zwracamy uwagę czytelników na podany poniżej w dostownym brzmieniu reskrypt p. ministra oświecenia, którym profesorem teologii przy uniwersytecie w Innsbrucku przyznano prawo uczestniczenia w wyborze rektora i senatu. Nie można było wątpić, że reskrypt ten niepodoba się dziennikom, które zgubiwszy miarę rozsądnego liberalizmu zapominają o prawie i słusności, jeżeli sprawa sporna ma cechę religijną albo obchodzi duchowieństwo. W niniejszym wypadku gniew tych dzienników musiał wybuchnąć tem gwałtowniej, gdyż profesorami teologii w Innsbrucku są Jezuiti. To też już dzisiaj spotkać się można z wymierzonym przeciw ministrowi oświecenia zarzutem klerikalizmu, reakcyjności i t. d. Jak dziecinnie brzmią podobne zarzuty, przekonano się można z pobieżnego przeczytania reskryptu, którego motywa przedstawione z przedmiotową bezstronnością opierają się na obowiązujących przepisach. Właściwym powodem tych gniewów dziennikarskich nie jest może sam reskrypt lecz głównie ta okoliczność, że wykluczenie wydziału teologicznego od wyboru rektora w ubiegłym roku wywołało na ostatniej sesji sejmiku tyrolskiego niemiłe zajścia, w których stronnictwo kleryczne wystąpiło z gwałtownością uchybiającą prawidłom przyzwoitości parlamentarnej. Wolno dziennikom przeciwnych zasad odświeżać jeszcze dzisiaj te zajścia z złośliwymi wyrzekaniami, ale śmieszna niestosownością byłoby wymagać od rządu, ażeby jego postanowienia były aktami stronnictwej zawiści albo zemsty.

Rozprawy dzienników czeskich o przyszedłemu postępowaniu o pozycy znalazły już odgłos w morawskim obozie deklarantów. Główny ich organ *Mor. Orlice* zapowiada czynne wystąpienie opozycy morawskiej, jeżeli Czesi zasiądą w sejmie czeskim. Morawscy deklaranci szli zawsze zgodnie z stronnictwem staroczeskim, więc powyższy artykuł uważać można za objaw zmiany przekonania politycznych w duchu programu młodoczeskiego.

Mianowanie Balana pruskim sekretarzem stanu wywołać ma zmianę w stanowisku i czynnościach ks. Bismarcka. Kanclerz niemiecki pozostanie i nadal pruskim ministrem stanu ale w stosunkach Prus do innych państw cesarstwa niemieckiego zastę-

pować go będzie nowy sekretarz stanu, a w stosunkach Prus do niemieckiego cesarstwa minister Delbrück. Zakres działania ks. Bismarcka pozostanie więc i nadal nieograniczonym, bo wolno mu zawsze wystąpić samoistnie w sprawach, w których nie zechce polegać na swoich zastępcach. W każdym razie stosunek ten jest bardzo skomplikowany i utrzymać się może bez ujmy dla toku spraw państwowych tylko dotąd, dopóki u steru stoi dzisiejszy kanclerz niemiecki. Uznano już dawno w Niemczech, że konstytucja niemiecka wymaga koniecznych poprawek co do stanowiska najwyższych dostojników państwa. Dzisiejsza niejasność w zakresach działania przyczyni się do przyspieszenia tej reformy.

Rossyjskie organa panslawistyczne nagniewawszy się trochę na Austrię zwracają się dla odmiany ku niemieckiemu cesarstwu. Dziennikowi *Russki Mir* bardzo się niepodobają memoryały księcia Bismarcka przedłożony niemieckiemu parlamentowi o przyszłej organizacji niemieckiej floty. Dziennik ten obawia się, że po wykonaniu tego planu, bałtyckie morze stałoby się niemieckiem z wielką ujmą dla interesów Rosyji.

Russki Mir ma pewną nadzieję, że inne interesowane mocarstwa oprą się u rzeczywistnienu nowego pomysłu księcia Bismarcka.

Uchwała parlamentu angielskiego o międzynarodowym trybunale wprawiała gabinet angielski w trudne położenie. Niewie on bowiem w jaki sposób uczynić ma zadość uchwale bez wdawania się w rokowania dyplomatyczne, których ujemny wynik z łatwością odgadnąć można. Dziennikarstwo angielskie nie jest także zadowolone z tej uchwały, bo uważa ją za niewykonalną w chwili tak częstych wojen i gwałtownych przewrotów.

Wiadomości z Hiszpanii są ciągle smutne. Z zwycięstwami Karlistów zbiega się ruchawka socjalistów. Wypadki w mieście Alcoy przypominają żywo dzieje komunij paryskiej. Wojska republikańskie mają bardzo trudne położenie, z którego mogą się wydobyć jedynie w takim razie, jeżeli spokój w reszcie kraju pozwoli im uderzyć całą siłą na karlistów w północnych prowincjach.

Austria-Węgry. Reprezentant Austrii w Konstantynopolu hr. Ludolf udaje się 25. lipca na urlop. Zastępować go będzie w czasie urlopu hr. Załuski.

W sprawie udziału profesorów teologii uniwersytetu w Innsbrucku przy wyborze rektora wydał pan minister oświecenia następujący reskrypt do rektora uniwersytetu:

„W załatwieniu sprawozdania Waszej Magnificencji z 4go i 10go b.m. oświadczam co następuje:

Zważywszy, że Wydział teologiczny według organizacji zatwierdzonej najwyższym postanowieniem z dnia 4. listopada 1857 stanowi integralną część uniwersytetu w Innsbrucku, że zatem już w interesie swoich słuchaczy zastąpiony być musi w akademickim senacie i że ta reprezentacja ustanowiona być może tylko z grona profesorów obecnie w teologicznym wydziale wykładających; zważywszy, że ci profesorowie także i dotąd czynne prawo wyborcze bez przeszkody wykonywali i brali udział w akademickim senacie; zważywszy wreszcie, że ustawa z 27. kwietnia 1873 już zaprowadziła żadnej zmiany w decydujących pod tym względem stosunkach, — nie widzę się spowodowanym uwzględnić życzenia trzech świeckich wydziałów. Zarazem wzywam senat akademicki stosownie do jego sprawozdania z dnia 19. kwietnia 1870, ażeby w celu uregulowania stosunków istniejącego wydziału teologicznego według postanowień obowiązujących ustaw przedłożył jak najspieszniej stosowne wnioski. Pozostawiając Waszej Magnificencji zastosowanie się do tego reskryptu przy najbliższym ukonstytuowaniu akademickiego senatu i przy wyborze rektora

zwracam przedłożone mi protokoły posiadzeń.“

— *Pester Lloyd* donosi, że dyrekcja banku narodowego oprócz przyznanego pesterfiskiemu komitetowi pomocy kredytu w sumie 6 milionów, utworzyła nadto jeszcze wyjątkowo kroackiemu i preszburzkiemu komitetowi osobne kredyty w sumie 1 miliona.

— Reprezentanci terytorium Panscovy, wysłali do sejmiku węgierskiego w imieniu tego miasta telegram, w którym żądali, ażeby ustawy o sprowincjonalizowaniu Pogranicza wojskowego uchwalone zostały dopiero w obecności zastępców tego terytorium. Telegram protestował zarazem przeciw uchwałom, któreby powzięte zostały bez udziału tych reprezentantów. Sejm zwrócił telegram bez dyskusji petentom a węgierskie ministerstwo widziało się spowodowane wysłać komisarza do Panscovy, który jak donoszą węgierskie dzienniki usunął z posad reprezentantów tego terytorium i unieważnił uchwały generalnego zgromadzenia.

— *Prager Zeitung* donosi, że szach perski przybędzie do Wiednia 25. b. m. Szach mieszkać będzie z częścią swojej swity w apartamentach zamku cesarskiego. Większa część swity zajmie pomieszkania w pałacu ministerstwa skarbu i w hotelu Britannia.

Niemcy. Z Peplina donoszą pod dn. 8. b. m., że biskup Merwitz odpowiedział na zapytanie tamtejszego naczelnego prezydenta względem seminarium duchownego, w tym samym duchu, jak biskupi Paderbornu, Fuldy, Poznania i t. d. *Ost. Ztg.* dowiaduje się, że naczelny prezydent W. Ks. Poznańskiego otrzymał polecenie zamknięcia seminarium duchownego w Poznaniu, jeżeli by usiłowano utrzymywać je z dobrowolnych składek.

Francya. O przeglądzie wojsk, który odbył się d. 9. b. m. na cześć szacha perskiego w Longchamps pod Paryżem podaje korespondent paryzki wiedeńskiej *Presse* następujące szczegóły: Od wczesnego poranku panowało w lasku bułońskim życie wojskowe w całym tego słowa znaczeniu. Pułki założone w Wersalu, St. Germain, Argenteuil i t. d. wymaszerowały w nocy i biwakuowały w lasku bułońskim. Oficerowie dostawszy odpowiedni dodatek do płacy bawili się w kawiarniach lasku i restauracjach pół elizejskich; szeregowcy spali na murawie. Z pierwszym braskiem słonecznym wszystko było już na nogach i przy odpowiednim zajęciu. W tym czasie nadszedł wśród głośniejszych tonów muzyki wojskowej garnizon paryzki.

O godz. 12. rozpoczęło się olbrzymie dzieło ustawiania wojska; nie ma w tych słowach najmniejszej przesady jeżeli się zważy, iż miał się odbyć przegląd 80 000 wojska, ustawionego w jednym szeregu. Równocześnie z ustawianiem wojska zaczęły przybywać tłumy ciekawej publiczności. Kolej zachodnia przywiozła w tym czasie około 50.000 osób z okolicy. We dwie godziny później nadjechali deputowani zgromadzenia narodowego; większa ich część była w czarnym fraku, miejsce, gdzie stała trybuna deputowanych Izby zajęte było przez bardzo doborową publiczność. Damy pojawiły się w bardzo eleganckich i gustownych toaletach koloru jasnego. Obok trybuny deputowanych znajdowała się trybuna „Jockey-Klubu;“ w dwóch innych trybunach reszta zaproszonej publiczności. Gmin stał koło baryery. O godzinie 2 1/2 przybył w powozie prezydent zgromadzenia narodowego Buffet z wiceprezydentami i sekretarzami Izby; w kilka chwil po nim nadjechali perscy ministrowie i dygnitarze cywilni.

Teraz dopiero przybył szach w pełnym uniformie dyamentowym i baraniej czapce na swym ulubionym szpaku. Zdaje się iż szach nie jest dobrym jeźdźcem; mimo bowiem wszystkiego co o nim pod tym względem slyszymy siedział na swym, jak jagnię łagodnym, rumaku dość niezgrabnie i bardzo niekorzystnie odbijał przy marszałku MacMahonie, który z marsem na twarzy wspinał się prezentował. Przed trybuną t. z. dworską zasiadł szach z konia i zajął miejsce obok prezydenta Izby. Wielki wezyr usiadł obok szachem, MacMahon ze switą pozostał na koniu i stanął przed trybuną. W świecie marszałka - prezydenta były wszystkie mocarstwa reprezentowane; ze strony Austrii

był podpułkownik Kodolitsch w uniformie huzarskim.

Wojska ustawiono na wielkiej przestrzeni między wiatrakami na Longchamps aż do mostu w Sévres w podwójnym rzędzie według brygad. Ku Sévres wyrzuciło wojsko olbrzymi kąt, którego wierzchołek zwrócony był ku Longchamps; jeden bok kąta szedł wzdłuż Sekwany a drugi równoległe z laskiem bułońskim. Osobną grupę tworzyły, korpus inżynierów, gwardya republikańska, uczniowie akademii wojskowej i szkoły politechnicznej, straż ogniowa i pontonierzy. Pochód wojsk rozpoczął oddział kirasyerów, na których czele aż do trybuny szacha jechał MacMahon.

Ze stanowiska wojskowego sądząc — pisze w końcu korespondent — przegląd wojsk udał się dobrze; a generałowie, deputowani i publiczność paryzka mogli być zadowoleni z postawy żołnierzy, szczególnie piechoty. Francuzka lekkość i dobry humor u żołnierzy nie przeszkadzają wcale, żeby przy podobnych paradach wojskowych wszystko we wzorowym odbywało się porządku. Konnicy można by zrobić pewne zarzuty.

— Książę Aumale mianowany został prezydentem sądu wojennego w procesie marszałka Bazaine.

— Rząd zawiesił wydawnictwo dwóch radykalnych dzienników w Lugdunie a mianowicie jednego *La France Republicaine* na zawsze, drugiego zaś *Le Progrès* na dwa miesiące.

— Szach otrzymał d. 9. b. m. w Paryżu długie sprawozdanie o śmierci swej matki, zmarłej d. 2. b. m.

— W Paryżu wiele mówią o przemowie generała Manteuffel do władz cywilnych Belfortu. Według półurzędowego *Soleil* miał głównodowodzący załogi niemieckiej we Francji wyrazić ludności zajętych departamentów całe swe uznanie; ludność ta bowiem zachowała się podczas okupacji z godnością a podczas wojny dała prawdziwe dowody patriotyzmu. „W młodości mojej są słowa generała, uczyłem się historyi francuskiej, lecz ażeby ten naród i kraj poznać trzeba mieszkać i żyć we Francji. Patriotyzm Francji i bogactwo jej środków są tak wielkie, iż wkrótce już odzyska dawny wpływ i znaczenie w Europie.“

— Minister skarbu zawiadomił d. 10. b. m. komisję budżetową zgromadzenia narodowego, że uzyskał od różnych ministerstw 40 milionów oszczędności, z czego na ministerstwo wojny przypada 23 mil. Natomiast wspomnieli Magne o różnych wydatkach w ilości 38 milionów, z czego na zabezpieczenie dochodów kolei żelaznych przypada 33 mil.

Podajemy krótką wzmiankę o dwóch ostatnich posiedzeniach Zgromadzenia narodowego, zastrzegając sobie obszerniejsze sprawozdanie na później. Na posiedzeniu 11. b. m. prezydent Buffet mówił o świetnym przeglądzie wojsk na cześć szacha perskiego, chwalać przytem woborną postawę armii i podnosząc zasługi obecnego rządu około jej reorganizacji. Ponieważ pominął zupełnie zasługi Thiersa, przyszedł do ostrych przy mówek między lewicą a rządem, które spotęgowały się w następnym dniu do tego stopnia, że prezes z powodu ogromnego zamętu i hałasu zmuszonym był zawiesić posiedzenie. O zajściach tych mamy przed sobą następujący telegram:

Wersal 12. lipca. Dzisiejsze posiedzenie zgromadzenia nar. było prawie całkowicie wyczerpane różnemi zajściami z powodu ostatniego protokołu obrad. Wrzawa i zamieszanie zmusiły prezydenta do zawieszenia posiedzenia. Choiseul wyrzucił prezydentowi Buffet, że w mowie swojej przypisywał zasługę reorganizacji armii rządowi 24 maja, a pominął milczeniem zasługi Thiersa Baragnon potępił słowa Choiseula. Inne zajście wywołały słowa Gambetty „warstwy społeczne“. Gambetta objaśnił to wyrażenie, poczem minister sprawiedliwości zbijał zaczepki Gambetty na rząd obecny, który wyrzcił z łona zgromadzenia narodowego. Minister sprawiedliwości rzekł: Chcemy być reprezentantami prawa.“

Anglia. W Izbie niższej wywiązały się w dniu 8. lipca rozprawy nad znany wnioskami Richarda w sprawie zaprowadzenia powszechnego międzynarodowego sądu pokoju. Sam wnioskodawca zabrał głos i oświadczył na wstępie, że od chwili poruszenia tej myśli, otrzymał bardzo wiele pism

zachęcających od znakomitych osobistości kontynentu i Stanów Zjednoczonych, i że nie tylko wszystkie religijne korporacje w Anglii lecz także przeszło milion robotników angielskich oświadczyło się za jego wnioskiem.

Hańbą dla cywilizacji i przeciwnemi nauce chrześcijaństwa są obecne stosunki, wśród których chrześcijańskie państwa częściej dla drobnych przyczyn wydają sobie mordercze wojny. Wszystkie narody są przeciążone podatkami na utrzymanie olbrzymich stałych wojsk. W samej Europie wydać na ten cel rocznie 400 milionów funt. szt. a z doliczeniem procentów długu państwowego około 550 milionów. Z tego głównie powodu, długi wszystkich państw świata wzrosły w przeciągu 22 lat o 2218 milionów funt. szt. z czego 1500 mil. przypada na samą Europę; 88% tej ogromnej sumy idą wyłącznie na militarne i inne nieprodukcyjne cele. Dodać do tego należy rozpowszechniający się przemysł wojskowy, który nawet w Niemczech stał się przyczyną silnej emigracji. Każdy rząd, mówił Richard dalej, wydaje największą część swoich dochodów na uzbrojenie wojska, daje swoim poddanym kule zamiast chleba, ćwiczenia wojskowe zamiast użytecznej nauki, kasarnię zamiast wygodnego pomieszczenia. Wprawdzie w pojedynczych wypadkach sądy pokoju zapobiegały już wojnom, wprawdzie konwencja paryska z 1856. poczyniła uznania godne kroki w celu ulpszenia prawa międzynarodowego, lecz to wszystko nie wystarcza, i dlatego mówca wnosi, aby rząd angielski czynił wszelkie usiłowania dla wprowadzenia w życie stałych międzynarodowych sądów pokoju.

W odpowiedzi na mowę Richarda zauważył lord Gladstone, że już Cobden w r. 1849. postawił podobny wniosek, który jednak odrzucony został przez parlament. Lord Palmerston uznał był bowiem wniosek Cobdena jako niepraktyczny, to samo da się powiedzieć o wniosku niniejszym. Wiadomo powszechnie, że Anglia w ostatnich czasach starała się zatwierać swe spory w drodze pokojowej i że torowała drogę podobnemu postępowaniu także u innych narodów. Usiłowania te czyni będzie i nadal, pomimo, że umysły na kontynencie nie zdają się być skłonne do takiego zatwiania sporów i z tego głównie względu wniosek Richarda musi być uważany jako nie wykonalny. Mowca nie chce utrzymywać, że moralność wyżej stoi w Anglii i Ameryce niż na europejskim kontynencie, lecz ścisły kontakt istniejący między państwami Europy stawia wielkie trudności zaprowadzeniu sądów pokoju.

Sir W. Lawson popiera wniosek Richarda, lord Enfield zaś imieniem rządu wnosi przejście do porządku dziennego.

Przy głosowaniu otrzymał się wniosek Richarda 98 głosami przeciw 88. Ciekawa rzecz, jak się rząd angielski z zadania swego wywiąże.

Szach perski podczas swego pobytu w Londynie przystąpił do konwencji genewskiej. Pismo odnośnie nosi datę 16 czerwca i podpisane jest przez W. wezyra Hussaina.

Anglikańska Church Association (stowarzyszenie kościelne) zawiązana przed ośmiu laty dla przeciwdziałania wzmagającemu się ruchowi rytualistycznemu, i dla utrzymania czystości wyznania i obrządku anglikańskiego, nie zadowolila się odpowiedzią obudwu arcybiskupów na petycję 60.200 antyrytualistów, którzy zwrócili uwagę na wkradające się do kościołów anglikańskich formy katolickie. W manifestie niedawno wydanym, użala się Stowarzyszenie, że arcybiskupi ze swej strony nie poczynili żadnych kroków dla zwalczenia owej wrogiej partyi, która dąży do wywrotu zasad reformacji, a której zwolennicy rekrutują się głównie z tak zwanych duchownych pomocników (curates). Połowa owych 483 duchownych, którzy podpisali petycję o zaprowadzeniu świadzi przy konfesyonalu, są to właśnie ci duchowni pomocnicy. Manifest żąda, aby nowatorów tych karano odbieraniem licencji i zawieszaniem w wykonywaniu urzędu duchownego, i wzywa w końcu arcybiskupów i biskupów, aby sumiennie wypełniali swe obowiązki względem poruczonego im pieczę kościoła.

Anglicy nabyli od Hollendrów część Gwinei na zachodnich wybrzeżach Afryki, ale podczas gdy Hollendrzy dzierżyli tylko same wybrzeża, Anglikom zachciało się posunąć swe posiadłości dalej w głąb kraju, zostającego w rękach Aszantów. Ci jednak w sile 30 000 ludzi stawili opór i wyparli Anglików, którzy, jak donosi telegr. m. z Londynu spalili miasto Elmina z zemsty za to, że mieszkańcy bronili i amunicją wspierali Aszantów.

Turcja. O ekscesach w Bosnii podaje korespondent Nat. Ztg. następujące szczegóły: Stało się co się stać miało w Starogradzkach w Bosnii popłynęła krew! Mahometanie w Bosnii są, jak wszyscy rene-gaci, wielce fanatycznymi; liczyli zresztą na panującą tu od dawna anarchię, że na-

pad na chrześcijan ujdzie im bezkarnie. Turcki Wali w Bosnii jest wprawdzie zacnym człowiekiem, ale zanadto słabym, a prztem także dość fanatycznym. Swoim podwładnym organom kaimakomom i mudiom pozwolił odgrywać rolę nieograniczonych satrapów, a ci mając zapewnione poparcie u wszystkich swych współwyznawców, dopuszczali się bezkarnie najrozmaitszych nadużyć.

Chrześcijańskie wskutek tej gospodarki już od kilku miesięcy nie byli pewni życia ani mienia, morderstwa i rabunki w jasny dzień, w pośród miast ludnych tak się częściej powtarzały, że n. p. w jednym obwodzie Banjaluckim w przeciągu 6 tygodni wymordowano lub zrabowano przeszło 200 chrześcijan. Ten fakt skonstatowany, jest wymowniejszy od wszelkich argumentów i rozumowań. W początku czerwca agitacya ta przeciw chrześcijanom przybrała ogromne rozmiary w Starogradzkach mianowicie i to do tego stopnia, że wielu najbogatszych mieszkańców tego miasta schronić się musiało z życiem na węgierską stronę, pozostawiając na łaskę losu rodzinę i majątki. Kroaci urządzili składkę pieniężną, aby tym nieszczęśliwym chociaż na razie przyjść w pomoc. Od tego czasu (gromadna ta ucieczka miała miejsce 4. czerwca) rozjątrzenie Turków wzrosło jeszcze bardziej. Wymknęły się bowiem z rąk ich najmajętniejsze ofiary, a z drugiej strony rzecz stała się głośniejszą i doszła do uszu jeneralnego gubernatora Assina paszy, który przyrzekł zarządzić śledztwo

Mahometanie jednak, nie odstąpili wcale od zamiaru, lecz postanowili zemścić się na pozostałych, co też wykonali po części, jak o tem wczoraj donieśliśmy.

Hiszpania. Klęska wojsk republikańskich pod Ripoll potwierdza się w zupełności. Kolumna jen. brygady Cabriuettego w sile 1000 ludzi na adnietą została z nienacka przez trzykrotnie liczniejszy oddział Karlistów pod dowództwem Saballsa i cała prawie wzięta do niewoli. Sam jen. Cabriuetty poległ; jest to dotkliwa strata dla wojsk republikańskich — bo poległ jeneral odznaczał się zaszczytnie od wszystkich swoich kolegów. On to wraz z Martinezem Campos najsilniejszy stawiał opór postępowi Karlistów w północnej Katalonii, i ze swoim stosunkowo nielicznym oddziałem więcej zdziałał, niż jen. Contreras i jego następcy Velarde z wieloma tysiącami. Jeneral Acosta, który właśnie odchodzi do Katalonii na miejsce Velarda, znajdzie tam teraz zadanie niełatwe do spełnienia. Pospolite ruszenie nakazane przez rząd w tej prowincji nie przyszło do skutku, natomiast w Gallicyi powstały masy ale przeciw — poborcom podatków. Czteryście obywateli miejscowości Vimianzo uderzyło na żandarmów egzekwujących podatki, a rezultatem bójki ztąd powstałej było 12 zabitych i rannych stróżów bezpieczeństwa publicznego.

W Maladze „czerwony“ Edward Carvajal wdął się w posiadanie władzy, zajął pałac biskupi na główną kwatery i ustawił przed nim 6 dział. Urzędowanie swoje rozpoczął rozstrzelaniem burmistrza i jednego radcy miejskiego.

Jen. Nouvilas podał się do dymisji, otrzyma ją zapewne po tylu dowodach niezdarności, jakie złożył w ostatnich czasach W Amposta (w Walencji) zbuntował się batalion strzelców, został jednak obrbrojony przez kolumnę Villacampa. W Alcoy 3000 robotników zaprzestało robót.

KRONIKA.

— **Dzisiaj odbyło się** o godzinie 12. w południe uroczyste posiedzenie Rady miejskiej, na którym nowy prezydent miasta Lwo-wa, p. Al. Jasiński składał przysięgę na ręce J. W. p. wiceprezydenta c. k. Namiestnictwa Bartmańskiego. a następnie odbierał przysięgę od p. M. Madeyskiego, jako wiceprezydenta miasta.

— **Ogień w teatrze.** Wczoraj o godz. 1/48 wieczór przy zapalaniu wielkiego pajaka w teatrze nad krzesłami parterowemi, zajęło się przypadkiem papierowe owinięcie sznuru, na którym zawieszonym jest pajak. Dzięki przytomności umysłu zapalacza, który rychło spuścił pajak na dół, zalano natychmiast ogień wodą i zapobieżono grożącemu niebezpieczeństwu.

— **Spadnięcie z pierwszego piętra** Z pierwszego piętra synagogi miejskiej, którą obecnie odnawiają, spadło wczoraj o godzinie 5tej wieczorem skutkiem usunięcia się belka z rusztowania dwóch murarzy na trotuar ulicy Sobieskiego. Jeden z nich Paweł Tomaszewski małego wzrostu szczęśliwym przypadkiem nie poniósł żadnego szwanku, drugi zaś murarz Michał Szerbert przeciął sobie wargę na kamieniu i doznał tak silnego wstrząśnięcia, iż go musiano odwieść do szpitala.

— **Nocleg pod gołem niebem.** Jędrzej D podmajstrzy murarski obrał sobie wczorajszej nocy z powodów jedynie jemu wiadomych

nocleg w debrach na górze hycłowskiej za palacem inwalidów. Nazajutrz obudziwszy się spostrzegł ze smutkiem, iż mu ktoś oprócz butów i kapelusza zabrał i zegarek srebrny i pulares z 50 złr. W ciągu jeszcze dnia wczorajszego powiodło się policyi wysledzić i uwięzić poszlakowaną o tę kradzież walęsającą się służkę Franciszkę Bał.

— **Śmiała kradzież.** Wczoraj rano na ulicy krakowskiej zbiegło się nagle kilku chłopaków izraelickich około przechodzącej tą ulicą żony urzędnika p. Filipiny S. a zaledwie ta precisnęła się przez gromadkę chłopców, spostrzegła zaraz, że jeden z nich otworzył torebkę, którą na ręce niosła i skradł jej z tamtąd 5 złr w banknotach

— **Zbieg młody** Przedwczoraj wydalila się z domu pod l. 10 przy ulicy rzeźnickiej 9-letnia dziewczynka Tekla Panilo i nie powróciła już więcej. Wszelkie poszukiwania stroskanych rodziców były dotychczas daremne. Dziewczynka ta jest blondynka, nosi włosy podcięte i trochę ospowata na twarzy; ubrana była w białą spodniczkę w czerwone kratki i niebieski kaftanik.

— **Zgubione pieniądze.** Adam Bielecki z Dźwiniacza zgubił dnia 12. b. m. mały pulares, w którym znajdowały się jeden banknot na 50 złr. i jeden na 1 złr.

— **Zmiany osobiste.** Aspirant koleji Karola Ludwika Józef Szajnjar i kontrolor ru-chu kolei lwowsko-czerńowieckiej Józef Appel zrezygnowali z swych posad.

— **W Suczawie** odbędą się dnia 20. lipca rokowania między koleją lwowsko-czerńowiecką a rumuńską linją przytykającą w sprawie niższenia cen frachtowych od pojedynczych artykułów, sprowadzanych w większych ilościach

— **W Strwiżu** utopił się d. 23. czerwca we wsi Brzegach, w starostwie Samborskiem, włościanin Onufry Gaudan ratując służącą Maryannę Holak, która kąpiąc się w rzece na bardzo głębokim miejscu, była w niebezpieczeństwie życia. Holak dostała się szczęśliwie na brzeg rzeki. Zwłoków Onufrego Gaudana nie odzyskano dotąd.

— **W rzece Tanwi** utonął d. 9. b. m. 4-letnie dziecko Marya Wołoszyn, bawiące się nad brzegami rzeki. Przeciw niedbalej matce wytoczono śledztwo karne.

— **Zabicie od piorunu.** W Pohoni starostwie Tlumackim zabił piorun włościankę Teklę Kamińską.

— **Samobójstwa.** W Dobranach (w starostwie Stryjskiem) zastrzelił się dnia 5go bieżącego miesiąca Wincenty Wale-ryan Wesołowski, syn prywatnego oficyalisty z Żulina. Przyczyną samobójstwa była prawdo-podobnie słabość umysłowa. W Wierzbowcu, w starostwie Czortkowskiem, odebrała sobie życie d. 6. b. m. Horypna Dziuba przez powieszenie.

— **Nieszczęśliwa przejażdżka na czółnie.** Czterech włościan z Uwisły w starostwie Husiatyńskiem wsiadło dnia 8go bieżącego miesiąca na czółno celem przejechania się po stawie. Przy bardzo silnym wietrze czółno się przewróciło, w skutek czego włościanie Iwan Dolhoszyja i Wasyl Fedyszyn utonęli; dwaj zaś inni wyratowali się szczęśliwie na brzeg stawu

— **Kronika pożarowa.** Dnia 26. czerwca zgorzał w Porąbce w starostwie Limanowskiem dom mieszkalny ze stajnią. Częściowo (1000 złr.) zabezpieczona szkoda wynosi 1327 złr. — W starostwie Jaworowskiem zaszły następujące wypadki pożarów w czerwcu: w Skolinie zgorzał z niewiadomej przyczyny dom mieszkalny, niezabezpieczona szkoda wynosi 100 złr; w Hruszowie zgorzały: dom mieszkalny, komora i stajnia; niezabezpieczona szkoda wynosi 315 zł; w Wielkich oczach zgorzała zabezpieczona gorzelnia; szkodę obliczono na 1200 złr; w Krakowcu zgorzała prawdopodobnie przez podpalenie stodoła; niezabezpieczona szkoda wynosi 240 złr; w Jaworowie zgorzały dwie stodoły i dach na stajni, w której stały konie ułańskie; częściowo (850 złr.) zabezpieczona szkoda wynosi 1250 złr. — W starostwie Birczańskiem zgorzały: d. 14. czerwca w Makowej prawdopodobnie przez nieostrożność młyn, tartak i dom mieszkalny; częściowo zabezpieczona szkoda wynosi 500 złr; w Jasienicy zgorzała huta szklanna wartości 400 złr; uszkodzone przez pożar zapasy szkła warte były 2000 złr; w Komarowicach zgorzał dom mieszkalny z zabudowaniami gospodarczymi, zabezpieczona szkoda wynosi 500 złr. — W starostwie Stanisławowskim zgorzały w Uhornikach z niewiadomej przyczyny trzy sterty zboża w polu; w Zabe-reżu zgorzały dwie chaty włościańskie; w Jezupolu zgorzały: szopa wartości 50 złr. 4 zabudowania gospodarze wartości 500 złr; a w końcu dom mieszkalny wartości 500 złr. — W starostwie Buczackiem zgorzał w czerwcu w Madwedowcach dom mieszkalny wartości 150 zł. Pożar powstał przez podpalenie; w Podzameczku zapalił piorun dom mieszkalny, niezabezpieczona szkoda wynosi 100 złr. — W starostwie Brodzkiem zgorzało w Łopatynie 10 zabudowań gospodarczych 5 sztuk bydła dwa wozy i kilka bron. Niezabezpieczona szkoda wynosi 6000 złr Przyczyna pożaru niewiadoma; w Rudzie zgorzało 6 zabudowań gospo-

darczych; niezabezpieczona szkoda wynosi 3000 złr. Przyczyna pożaru niewiadoma.

— **Wybór uzupełniającej** jednego członka Rady powiatowej w Brzesku z grupy większych posiadłości rozpisany został na dzień 5. sierpnia b. r. Wybór odbędzie się w mieście powiatowem, a wyborcy zawiadomieni będą kartkami legitymacyjnymi o godzinie i miejscu wyboru.

— **Policya targowa.** Miejski urząd targowy ukarał w dniach 10. do 12. lipca: za przekroczenia sanitarne 3 osób; za przekroczenia rzeźnicze 1 osobę; za piekarskie 1 osobę; za przekupnictwo 2 osoby; za uoboczną sprzedaż 10 osób; za fałszowanie nabiалу 2 osoby; za tamowanie komunikacyi 1 osobę; za nieprzyzwoitości na targu 1 osobę, razem 21 osób. Kar pieniężnych było 9, konfiskat 6, napomnień 6.

— **Wystawę powszechną** zwidziło 11. lipca 36.348 osób.

— **Egijski książę w pruskiem woj-sku.** Trzeci syn wice króla Egiptu, Muley Hassan ma wstąpić w Berlinie w pruskie szeregi jako oficer pierwszego pułku gwardyi dragonów i w tym celu podda się egzaminowi.

— **Bismarek i język francuzki.** Nie wiadomo zapewne czytelnikom naszym, o ile książę Bismarek przyczynił się do wzbogacenia języka francuzkiego. Wydany świeżo słownik francuzki poucza nas, że we Francyi Bismarckiem zowią nasamprzód wino z r. 1866 Couleur Bismarek jest jak wiadomo kolor czerwono-brunatny; Bismarck en colere (t. j. Bismark w gniewie) „zowie się brunatny jak kasztan“ Bismarck malade (t. j. chory Bismarck) jest jasno brunatny a wreszcie bismarcker znaczy prześci-gnąć kogoś w podstępnie.

— **Oryginalna figura jeźdźca.** Ustawiono tymczasowo w Londynie ciekawą ze względów technicznych a podziwienia godną do wykonania statwę ulaną z brązu słynnego z bohaterkich czynów w wojnie indyjskiej dokonanych Sir James Outram. Przeznaczona jest dla subskrybentów w Indyach, a umieszczoną ma być w Kalkucie. Zwykle figury jeźdźców zwrócone są w kierunku, w którym patrzy koń. Ale twórca tej statuy, akademik Foley nie baczył wcale na tradycje: Sir James, trzymając silnie lewą ręką wędziło, w prawej zaś goły miecz dzierząc, oparty lekko na grzbiecie zwierzęcia, spogląda wzrokiem wodza w stronę odwrotną. Postać jenerała wiernie oddana; gdy wiatr porusza szablę, zdaje się, że widać żywego bohatera. Koń jest niepospolicie śmiałym dziełem. Jedną z przednich nóg spoczywa silnie na ziemi, podczas gdy druga podniesiona, usiłuje bezzsilnie dokończyć kroku. Rumak jest przecież jeźdźcem posłusznym a cały posąg na pierwszy rzut oka okazuje mężnego sir James Outram jako odważnego jeźdźca, nieustraszonego żołnierza i walecznego wodza. Jakkolwiek utwór ten wywoła silną krytykę specjalistów, pozyskał już sobie zyczoliwość ogółu i nierzadko słyszeć można mimowolny okrzyk podziwia ze strony przechodzących.

— **Męsobójstwo z macierzyńskiej miłości.** Corr. delle Marche donosi o zbrodni, dokonanej wśród dziwnych okoliczności przed niewielu dniami w Jezi, w dawniejszem państwie kościelnem. Niejaka Capannori stanęła przed sądem z doniesieniem, że mąż jej, siedm-dziesiątletni starzec upadł *przypadkiem* do rowu na brzegu stromej przepaści i że go znalezione już trupem. Uwierzono początkowo w *przypadek*, lecz ponieważ śledztwo kazało się domyślać, że Capannori popełniła zbrodnię, uwięziono ją. Obżalowana zeznała, że stojącego nad przepaścią męża popchnęła, że spadł i po części wskutek poniesionych ran, po części zaś w wodzie wyzionął ducha. A pobudką mężobójstwa była miłość macierzyńska. Capannori bowiem miała w wojsku syna, którego pragnęła uwolnić. Na częste prośby o uwolnienie odpowiadano, że to stać by się mogło wtedy tylko, gdyby była wdową. Dla wyswobodzenia wzię syna, zamordowała Capannori z zimną krwią męża.

— **7000 urzędników bez chleba.** Wedle statystycznych obliczeń w skutek upadłych od początku maja br. towarzystw akcyjnych 7000 z górą urzędników biurowych, prócz tego więcej niż 200 skontystów, służących kasowych i innej służby w tych zakładach pozostało bez chleba.

— **Zestawienie wypadków samobójstwa w Wiedniu.** W miesiącu maju roku 1873 powiesiło się w Wiedniu osób cywilnych (13 mężczyzn i 5 kobiet); zastrzeliło się 2 mężczyzn, utopiło się dwoje ludzi (1 mężczyzna, 1 kobieta); otruło się 6 osób (4 mężczyzn, 2 kobiety); wreszcie zabił się jeden mężczyzna, rzuciwszy się na szynę kolei żelaznej.

— **Filemon i Baucis.** W komitacie biharskim, w gminie Nagy Uerögd, urodził się przed 71 laty bliźnięta, chłopiec i dziewczę. Rodzice ich umarli — to też dzieci rosły zupełnie bez wychowania. Dorosłszy, żyły z sobą wspólnie. Prowadziły najszcześliwsze życie rodzinne a ich spokój nie był nigdy zakłócony ani na chwilę. Gdy w biharskim komitacie wybuchła cholera, mówili sobie, jakby to było pięknie, aby żyjąc ze sobą tak długo, wspólnie też mogli umierać. Życzenie ich spełniło się. Umarli niedawno na cholere, w jednym dniu i o jednej godzinie.

Najstarszym dziennikiem na całym świecie są Acta populi romani diurna, których jeden numer z r. 168 przed Chr. doszedł do naszych czasów. Brzmi on w dokładnym przekładzie jak następuje: „Dnia 29. marca. Konsul Licinius sprawował dziś urząd. Ciężka nawalnica przeszła dzisiaj a piorun rozdarł dąb po południu w bliskości wielkiego pagórka. W gospodzie u stóp wzgórza Janusa przyszło do bójkii, wśród której gospodarz szynku „pod niedźwiedziem z hełmem“ odniósł ciężką ranę. — Edil Titinius ukarał rzeźników, ponieważ sprzedawali ludowi mięso, nie poddawszy go poprzednio urzędowej kontroli. Za karę pieniężną zbudowano bogini kaplice. — Lichwiarz Anfidius z domu „pod cymbryką tarczą“ uciekł dziś narobiwszy wiele długów. Schwyciono go jednak w ucieczce, ponieważ zaś ze złożonych u niego pieniędzy nie jeszcze nie zginęło, polecił mu pretor Fontejus, aby należności niezwłocznie spłacił — Naczelnika zbójców, Demifona, schwytanego przez legatą Nerwę, wbito na krzyż. Flota kartagińska stanęła dziś w porcie Ostylii.“

Fort de la Motte wedle telegramu odesłanego do pisma Moniteur universel zapadł się w skutek tego, że żołnierze niemieccy usunęli belki, któremi był podparty.

Młody samobójca. Dziesięcioletni syn właściciela dóbr, uczęszczający do szkoły w Gdańsku, uczył się źle i otrzymał złe świadectwa. Gdy w tych dniach cenzura jego nie była lepszą a ojciec zagroził mu karą, poderzwał sobie gardło. Przywołany natychmiast lekarz ma nadzieję, że zdoła przywrócić mu jeszcze życie.

Kradzież papierów. Z Waschingtońskiego archiwum wykradziono tajemne papiery państwowe, odnoszące się do wojny domowej. Były między niemi sprawozdania o generałach, oficerach i różnych publicznych osobach, które mogły być przykremli żyjącym dotąd ludziom i dla tego jak się zdaje, skradziono je.

Szach perski po południu w dniu 9. lipca, odwiedził hotel i tum inwalidów. Powitany przez zarządcę zakładu, generała de Martimprey, kazał się zaprowadzić do grobu Napoleona I. Zanim wstąpił do grobowca, odwiązał pałasz i oddał go jednemu z książąt, którzy mu towarzyszyli; polecivszy drowi Tholozan przelozęć sobie napis z testamentu św. Heleny: „Pragnę, aby moje popioły spoczęły nad brzegiem Sekwany“ i t.d., zatrzymał się przez dłuższy czas w zamyśleniu przed kamiennym grobem, mieszczącym w sobie zwłoki Napoleona I., poczem zwrócił się do starych żołnierzy zapytując każdego, w której bitwie ponosił ranę i ile lat miał wówczas. Przypatrywał się bacznie zdobytym chorągwiom, otaczającym grób cesarski. Wskazał jedną z nich z napisem Eylau a gdy jeden ze stróżów pomnika odrzekł na zapytanie, że sztandar ten odebrano Austryakom, poprawił go Nasr eddin, rozwijając chorągiew i ukazując jednogłowego orła, rzekł: „Nie, nie, pod Eylau nie Austriacy lecz Prusacy.“ (Był to istotnie sztandar odebrany generalowi Lestocq.) Pomiędzy pamiatkami historycznemi podano mu kapelusze i szpadę Napoleona. Zauważywszy, że kapelusze jest dziwnie prosty, rzekł do swego otoczenia po persku: „Cesarz Napoleon sam ubierał się po prostu, natomiast oficerów lubił otaczać zbytkiem.“ Szpadę wzięwszy do rąk z uszanowaniem; zawołał: „Napoleon wielki król, bardzo wielki król!“ Następnie powrócił do tomu, zauważył z pewnem lekceważeniem, że baldachim nad grobem jest tylko pozłacany a nie szczeroloty, przeszedł obojętnie obok grobów królów: Hieronima i Józefa, Vaubana i Turene'a, spostrzegłszy zaś grobowca generalów: Duropa i Bertranda, rzekł: „Byli to prawdziwi przyjaciele!“ Przy wyjściu zwrócił jego uwagę pewien inwalid z powodu młodości swojej. Szach spoglądając na próżny rękaw, zapytał: „W ostatniej wojnie?“ „Tak jest, sire.“ „Bazaine?“ „Żołnierz nic nie odpowiedział. — „MacMahon?“ Zdawał się, że żołnierz jeszcze nie rozumie. — „Trochu?“ pytał szach dalej. „Tak jest, sire.“ — „Ach“ — zawołał szach, „obleżenie Paryża!“ i przglądał medale na piersiach inwalida. Nie znał medalu meksykańskiego a gdy mu wyja-

śniono, rzekł z uśmiechem: „Prawda, Forey, Bazaine.“ Z wielką uwagą przypatrywał się następnie muzeum artylerji i zbiorowi starych zbroji, wręście po półtoragodzinnym blisko pobyciu opuścił dom inwalidów i pojechał na spacer do bułoińskiego lasku.

Sprostowanie. Drugi ustęp rubryki Austriya-Węgry w wczorajszej Gazecie prostujemy w ten sposób, że w akademii górniczej w Leoben ustanowiono 10 stypendyów po 200, 20 po 300, a 10 po 400 zlr.

(Nadesłane)

Sprostowanie.

Gazeta Lwowska z dnia 8. lipca 1873., nr. 155. a za nią Czas z dnia 10. lipca 1873., nr. 156., podają do wiadomości, iż kasjer Towarzystwa zaliczkowego we Lwowie Franciszek Biliński po odbytej w biurze jego rewizji ksiąg rachunkowych, został przez c. k. sąd karny uwiezionym itd.

Próstujemy niniejszem wiadomość tę — Franciszek Biliński nie był nigdy kasjerem Towarzystwa zaliczkowego we Lwowie, urząd ten bowiem od początku istnienia Towarzystwa zaliczkowego we Lwowie t. j. od dnia 16. kwietnia 1871., piastuje podpisany członek Dyrekcji Zygmunt Medveczky.

Przypominamy przeto, iż istnieją we Lwowie dwie podobne instytucje: Towarzystwo zaliczkowe we Lwowie przy ulicy akademickiej l. 5., istniejące od d. 16. kwietnia 1871., a założone za inicjatywą krakowskiego Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń — i kasa zaliczkowa we Lwowie przy ulicy halickiej l. 21., istniejąca od 1. marca 1872., a założona za inicjatywą lwowskiej Rady powiatowej. Otóż Franciszek Biliński był kasjerem tej ostatniej.

Sprostowanie niniejsze ogłaszamy li tylko z tego powodu, iż rozpoczęliśmy kroki w celu wspólnej akcji przeciw nakładaniu podatków na Towarzystwa zaliczkowe przez c. k. władze skarbowe — jako też w celu wytworzenia Związku Towarzystw zaliczkowych, a mylnie wieści mogłyby niejedno z Towarzystw na razie wstrzymać od współdziałania.

Z dyrekcji Towarzystwa zaliczkowego we Lwowie, dnia 12 lipca 1873 r.

Józef Pajczkowski. Zygm. Medveczky. Dyrektor.

GOSPODARSTWO I HANDEL.

Handel węglami w Galicji.

(A) Kraków, 10. lipca (Korr. Gazety Lwowskiej). Niedawno temu zwróciliście w Przeglądzie handlowym Waszego pisma uwagę przemysłowców na korzyści, jakiego mógł przynieść dobrze urządzony handel węgla we Lwowie i innych punktach kraju. Zainteresowany temi uwagami, usiłowałem zbadać dalszy stan rzeczy i przekonać się, czy też autor Przeglądu handlowego nie myli się pod tym względem. Przyszedłem do przekonania, że uwagi jego byłyby zupełnie trafne, gdyby nie jedna ważna okoliczność, którą tu podnieść sobie pozwalam.

My w Krakowie posiadamy już dość rozszerzony a chwilami nawet wcale zyskowny handel węglem. Kopalnia w Jaworznie posiada tu swoją agencję, Dąbrowska utrzymuje również agenta, a oprócz tego istnieje tu kilka pomniejszych handli węgla, a jeśli w ostatnich latach niektórzy handlarze porzucili handel tym artykułem, to przyczynę znaleźć można w nieudolności przemysłowej i braku fachowego sprytu. Zgadzałem się tedy z sz. autorem Przeglądu co do pomysłnych stron takiego handlu — ale zwracam jego uwagę na bardzo ważną przeszkodę.

Przeszkodą tą, tamującą u nas wszelki rozwój handlu węglem i niedopuszczającą, aby tani materiał zastąpił inne droższe paliwo, jest nadzwyczaj wysoka taryfa na węgle, którą c. k. kolej północna Ferdynanda wyznaczyła na swych liniach. Drogość taryfy sprawia, że węgle nie mogą być wywożone w większych ilościach do wschodniej Galicji, do Księstw Naddunajskich lub do Rosyji, wysokość cen transportu jest powodem, dla którego prywatne gospodarstwa i większe zakłady fabryczne nie mogą w znaczniejszych rozmiarach używać węgla. Kto wie, czy tym sposobem nie dzieje się krzywda nie tylko dalszym, ubogim w lasy okolicom, ale całemu krajowemu przemysłowi w ogólnie ści?

Kolej północna Ferdynanda oblicza

transport węgla kamiennego w ładunkach wagonowych od 8,9 mil via Kraków-Mysłowice na 12,5. Wobec innych cen kolei Ferdynanda taryfa ta zdaje się stosunkowo tanią, jeżeli się jednak zważy, że kolej Karola Ludwika liczy tylko 9 ct. za węgle od 8,9 mil, ujrzymy że kolej północna droższą jest pod tym względem o 3,4 centów.

Różnicy tej nie pojmujemy. Obie koleje leżą w Galicji, obie jednakim budowane były kosztem, obie placą równe podatki, obie mają ruch uregulowany i obie są zyskowne. Czemuż północna kolej nie pójdzie za przykładem swej młodszej towarzyszki i nie zapracuje w ruchu związkowym od jednego i tego samego artykułu jednej i tej samej ceny? Mniemamy, że byłoby to nie tylko z korzyścią dla dobra publicznego, ale i dla kolei samej.

O ile mi wiadomo, rozstrzygają o takich sprawach w zarządzie kolei północnej pp. radcy nadworni Jacobi i Eichler, od nichby tedy zależała inicjatywa w tej ważnej sprawie. W tym celu należałoby może, aby kompetentne organa, reprezentujące sferę handlową i przemysłową naszego kraju, wystąpiły z petycją stosownie sformułowaną i upomniąły się o niższenie taryfy od węgla. Byłaby to bardzo ważna przysięga dla handlu i przemysłu Galicji.

Zjazd delegatów izb handlowych

przyjął na trzecim posiedzeniu następujące wnioski pierwszej sekcji: 1. Należy wezwać bank narodowy, ażeby powiększył liczbę filii w prowincjach tak, ażeby w siedzibie izby handlowej znajdowała się filia. Filie te powinny eskontować weksle firm posiadających kredyty z całego okręgu, jeżeli takowe płatne są w miejscu którejkolwiek filii, chociażby podający weksel nie mieszkał w siedzibie filii. 2. Bankowi narodowemu powinno być dozwolone eskontować w czasie przesilenia także weksle płatne po 3 miesiącach, ale przed upływem 6 miesięcy. 3. Istniejące filie banku narodowego powinny być lepiej datowane w stosunku do znaczenia miejscowości. 4. Bank narodowy powinien dawać pożyczki na akcje przemysłowe, za które w razie potrzeby dla dalszego zabezpieczenia powinno dać rękojmię jeszcze dwie firmy. 5. Przy eskontowaniu weksli powinno być zaprowadzone wszelkie możliwe ułatwienia. 6. Bank narodowy powinien prowincjonalnym bankom, które posiadają zaufanie ułatwiać reeskontowanie weksli, ażeby w ten sposób koła drobnego handlu i przemysłu korzystać mogły z funduszy. 7. Jeżeli w krajach koronnych założone zostaną komitety pomocy, bank narodowy powinien w uwzględnieniu odrębnych stosunków uwolnić je od dawiania deklaracji gwarancyjnych w formie akceptów a z drugiej strony nie powinien wymagać od dających rękojmię 200% upłaty. Natomiast wystawiać powinno zwykłe prawnie obowiązujące oświadczenie. 8. Kasom oszczędności we wszystkich miastach przedlitawskich powinno być przyznane prawo zakładania towarzystw kredytowych z solidarnem poręczeniem. Powstającym w ten sposób, tudzież istniejącym już towarzystwom kredytowym powinien bank narodowy przyznać kredyt w celu eskontowania ich weksli trzech, cztery i sześciu miesięcznych. 8. Zjazd delegatów uda się do wysokiego rządu z prośbą, ażeby polityczne władze krajowe zostały upoważnione do zezwalania w własnym zakresie na zakładanie towarzystw kredytowych i do zatwierdzania ich statutów.

Akcyonariusze węgier. kolejii wschodniej mają być zwolnieni na powtórne walne zgromadzenie. Doniesienie to podaje peszteński dziennik P. Naplo.

Sprawozdanie tygodniowe lwowskiej izby handlowej o cenach zboża na placu lwowskim od 3go do 10go lipca 1873. Zboża. Pszenica 170 zł czelna biała zł. 14 1/2 — czelna żółta albo czerwona zł. 14 — dobra sucha biała zł. 13 — dobra sucha żółta albo czerwona zł. 13 — średnia albo wilgotna zł. 11 — Żyto 160 zł najlepsze zł. 9 — średnie zł. 8; Jęczmień 140 zł przedni zł. 7 1/2 średni zł. 6 1/2. Owies 100 zł ab dwa rzeź 3.80. Kukurudza 170 zł. 8 — Proso

180 zł. 12 — 15. Zboża strączkowe. Groch 180 zł. 8 — 9; Nasiona olejne. Rzepak zimowy 150 zł na sierpnie wrzesień zł. 8 1/4. Rzepak letni 150 zł. 7 — 7 1/4; Lnianka 150 zł. 6 1/2 — 6 3/4. Okowita 80 Tralles, 41 miar gotowa zł. 18 1/4 — 18 1/2 na sierpnie wrzesień 18 3/4

P. Ludwik Wotowski znakomity ekonomista, miał dnia 11. b. m. w Wiedniu odczyt o związku wystaw powszechnych z wolnym handlem.

Ceny targowe z miesiąca czerwca 1873.

Table with columns: Następujących artykułów, Płynno, Debica, Sambor, Wieliczka, Brzozów. Rows include: Miec pszenicy, żyta, jęczmienia, owsa, grochu, hrączki, kukurudzy, ziemniaków, Cetnar siana, Sąg drzewa twardego, miękkiego, Funt mięsa wołowego, Robotnik bez wiktu.

OSTATNIA POCZTA.

Pryw. depesza Czasu donosi, że ministerowie dr. Ziemiałkowski, br. de Pretis i dr. Banhan oświadczyli deputacji izb handlowych galicyjskich, że ile można, popierać będą ich starania w sprawie akcji węgierskiej kolei wschodniej.

Depesze z Paryża donoszą tylko o szczegółach przyjęcia Szacha perskiego, który zachwyca się stolicą Francji.

Rząd hiszpański wysłał znaczne siły wojskowe do Alcoy, gdzie komuna pali domy, rabuje i zabija niewinnych zakładników.

Dnia 12. bm. odbyły się w Juzenheim zaręczyny ks. Alfreda angielskiego z W. księżną Maryą Alexandrowną Rossyjską.

Główny sprawca excessów muzulmańskich w Bosnii, Feim effendi uszedł na statku ze Starogradisk w obawie śledztwa.

Przyjechali do Lwowa

Dnia 14. lipca.

Hotel Zorza Pp. Brzozowski H., c. k. rotmistrz z Tarnowa — Manno R., c. k. oficer, z Multan. — Kukiel B., i Morawski C. z Rosyji. — Voino M., z Bukaresztu. — Zaklika K., z Jarosławia. Hotel angielski Pp. Dr. Łuczakowski z Tarnopola. — Krajewski A. z Dubia. — Kłosowski H., z Żurawna. — Kruszewski H., z Chorobrowa. — Padlewski S., z Kawka. — Skolniewski J., z Dynisk. — Udrysko A., z Mosta. Wysocki K., z Hrehorowa. Hotel Europejski Pp. Bukowski J., z Rohaczyna. — Gaszyński F., z Krasiczyna. — Kopystyński T., z Wierzbówki. — Woliński W., z Oświęcima. — Rządowski A., z Warszawy.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Wersal, 14. Lipca. W zgromadzeniu narodowem oświadcza prezydent Buffet, że winszując armii z powodu ostatniej rewii, nie mówił wcale o jej reorganizacji, co do której uznaje zupełnie zasługi Thiersa i jego współpracowników. Nad wnioskiem odroczenia i ustanowienia komisji nieustającej, i nad wnioskiem ministra sprawiedliwości, aby komisya nieustająca posiadała prawo sądowego ścigania obelg rzucanych na Zgromadzenie, wywiązały się dłuższe i gwałtowne rozprawy.

Odpowiedz. redaktor: Władysław Łoziński

Dziennik urzędowy dla prenumerujących na dodatkowym arkuszu

Table with columns: Poż. miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a., Poż. tryest. po 100 zł. m. k., Władstetua po 20 zł. m. k., Windischgrätz po 20 zł. m. k., Losy miasta Krakowa, Weksle (Na 3 miesiące), Amsterdam za 100 zł. hol., Augsburg za 100 zł. w. p. n., Berlin za 100 tal., Frankfurt 100 zł. w. p. n., Hamburg za 100 M. B., Londyn za 100 fr. szt., Paryż za 100 fr., Kurs złota, Dukat ces. men., pol. wagi, Korona, 20 frankówka, Rosyjski imperyal, Talar związkowy, Srebro, Telegrafowany kurs wiedeński, Dnia 14. lipca, Jednolity dług państwa w banknotach, w srebrze, Losy z 1860 roku, Akcje banku wiedeńskiego, kredytowego, Londy i 10 funtów szterlingów, Srebro, Napoleondor, Dukat.

Cennik lwowskiej Izby handl. i przem. z 14. lipca 1873. 1. Akcje za sztukę. Kolei gal. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k., Kolei lwow.-czern.-jas. po 200 zł. w. a., Banku hip. gal. po 200 zł. wpłata, Papieru czerwińskiego po zł. w. a., Gal. banku krajowego, 2. Listy zast. za 100 zł., Tow. kredyt. gal. 5-prc. w. a., Banku hipoteczn. gal., al. zakładu kred. włościańskiego, 3. Obligacje 100 zł., Indemnizacyjne gal., 4. Monety, Dukat holenderski, cesarski, Napoleondor, Pół imperyal rossyjski, Rubel rossyjski srebrny, papierowy, Talar pruski srebrny, Pruskie bilety kasowe, Srebro, Kurs giełdy wiedeńskiej, Dnia 11. lipca 1873., 1. Dług Państwa, Jednolity dług państwa w srebrze, w banku.

LOSY MIASTA KRAKOWA

Główne Wygrane złr. w. a. 40.000, 35.000, 20.000,
15000 i t. d.

Najniższa wygrana zł. 30

sprzedają

we Lwowie: C. k. uprzyw. galicyjski akcyjny Bank hipoteczny i filie jego w **Krakowie, Czerniowcach, Tarnopolu i Samborze**

„ „ Galicyjski Bank krajowy i **Filia jego w Brodach**

w Wiedniu: Bank- und Wechselgeschäft der Nieder-Oesterreichischen Escompte-Gesellschaft.

(225 49—?)

Ogłoszenie.

Na żądanie Pana M. Schönfelda, kupca w Krakowie, i na zasadzie wyciągu rachunku z ksiąg handlowych tegoż z dnia 16. września 1872 r. przez Pana Jakóba Maschlera zatwierdzonego, wykazującego Saldo w sumie 4520 złr. 85 ct. wa. p. M. Schönfeldowi od p. Jakóba Maschlera należne; tudzież na zasadzie dokumentu z dnia 16. września 1872 r. przez p. Jakóba Maschlera wydanego, w którym zeznat: iż oddał p. M. Schönfeldowi towary opakowane w dziewięciu skrzyniach w zastaw na zabezpieczenie i pokrycie powyższego długu swego 4520 złr. 85 ct. wa. z procentami i prowizją razem po 20% miesięcznie, jakoteż składowego i premii assekuracyjnej, z wyraźnym zezwoleniem, że w razie, jeżeli do 15. listopada 1872 r. tej należności p. M. Schönfeldowi nie zapłaci, tenże mocen jest prawnie towary rzeczony w zastaw mu oddane bez pośrednictwa sądowego sprzedania i z ceny ku na wyzyskać się mającej całej swej należności odebrania podpisany dekretem wys. c. k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 27. czerwca 1873 do l. 30887 do przedsiębrania i prowadzenia licytacji publicznych upoważniony, ogłasza: iż towary te, przez p. Jakóba Maschlera p. M. Schönfeldowi w zastaw dane, w dziewięciu skrzyniach opakowane i w inwentarzu przez p. Jakóba Maschlera i p. M. Schönfelda dnia 16. września 1872 r. spisany i podpisanym szczegółowo opisane, składające się z towarów łokciowych białawnych i innych w ogólnej wartości 5800 złr. 16 ct. wa. w myśl art 311 ustawy handlowej, w dniu 28. i następnym lipca 1873 r. przez licytację publiczną w biurze mojem pod Nr. 207 Dz. I przy ulicy Szewskiej w Krakowie, i za mojem pośrednictwem za cenę wywoławczą w inwentarzu obopólnie oznaczoną więcej dającymui a w razie przeciwnie i niżej takowej, sprzedane zostaną za gotowe pieniądze, do której to licytacji chęć kupna mających niniejszem zapraszam.
Kraków dnia 7. lipca 1873.

Walery Tomaszewicz.

Właściciel biura zleceń i licytacji w Krakowie.

(1983 3—?)

Ceny stałe i jak najumiarkowańsze.

(16975—?)

MATERYE LYOŃSKIE

w **800 gatunkach, odcieniach i kolorach**
najtaniej nabyć można
za pośrednictwem Magazynu

WŁADYSŁAWA KACZANOWSKIEGO

we Lwowie, w hotelu angielskim, ulica Karola Ludwika.

Tenże Magazyn otrzymuje i poleca względem Szanownej Publiczności:

Najnowsze **garnitury damskie, szpilki, diademy, naszyjniki, z lawy (en jais)** z imitacji brylantów, koralu, szylkretu i t. p.

Gorsety paryskie dla pań i panienek od zł. 1.25 do 5.50.

Takież wachlarze od 50 ct. do 20 zł.

Perfумы Lubina, Savons Thridace Violeta, Veloutinę Faya białą i różową po zł. 2 i 2.50. **Eau des Fées** najlepszy środek do farbowania włosów.

Wodę kolońską najlepszą wprost z Kolonii.

Najmodniejsze szaliki damskie en crêpe de chine, między nimi najmłodniejsze Honorines i Georgines.

Paski z chatelainami aksamitne i skórzane.

Pierścienie do krawatów i guziki do koszul.

Krawaty męskie oryginalne paryzkie i własnego wyrobu z najwykwintniejszych materyi.

Koźnierzyki i mankiety płócienne i perkalowe.

Angielskie nożyczki, szczyrki i igły, wyroby skórzane, portmonetki, pularesy, tytunierki i t. p.

Papier Persan najlepsze papierki francuzkie do papierosów.

Rękawiczki kozłowe Jouvina, jelonkowe pragskie, duńskie, glansowane, jedwabne i niciane w największym wyborze na 1, 3 i 4 guziki.

Przyjmuje do prania na sposób paryzki wszelkiego rodzaju rękawiczki.

Przez długoletni pobyt we Francji, mając zawiązane stosunki z najpierszymi tamtejszymi domami, podejmuje się sprowadzać wszelkiego rodzaju wyroby francuzkie za opłatą nader umiarkowanego komisowego; — dla pań sprowadzających materye od **Marix Frère** w Lyonie, jedynie za zwrotem kosztów transportu i cła.

Zamówienia na prowincję odwrotną pocztą załatwiane będą.

Zamiast wydawanego dawniej „Dodatku miesięcznego“ do „Gazety Lwowskiej“ wychodzi od 1. lutego 1873 począwszy pod redakcją **Władysława Łozińskiego** a nakładem wydawnictwa „Gazety Lwowskiej.“

„PRZEWODNIK NAUKOWY I LITERACKI“

pismo poświęcone nauce i literaturze, a to raz na miesiąc w objętości **pięciu** arkuszy ścisłego druku (rocznie w dwóch tomach po 30 arkuszy), i zawiera następujące działy:

I. Rozprawy historyczne i literackie, życiorysy, przeglądy krytyczne, sprawozdania z poważniejszych objawów ruchu literackiego i artystycznego.

II. Studja ekonomiczne i statystyczne, wiadomości o ruchu przemysłowym i handlowym, z szczególnem uwzględnieniem naszej prowincji.

III. Materiały do krajoznawstwa, monografie ważniejszych miejscowości, opisy topograficzne, wiadomości o stanie rozmaitych instytucyj krajowych.

IV. Sprawozdania z ruchu naukowego za granicą, wiadomości krytyczne o najznakomitszych publikacyach obcych i bibliografię.

Pragnąc pismu temu nadać cechę i wartość poważnego organu naukowo-literackiego — wydawnictwo rozszerzając i urozmaicając program jego, postarało się zarazem o specjalnych znakomitych współpracowników do każdego z powyższych działów. I tak przyrzec raczyli pomoc swą redakcyi następujący uczeni i pisarze:

Bielowski August, (członek Akademji).

Dr. Biliński Leon, profesor wszechnicy lwowskiej.

Kalicki Bernard.

Dr. Kreutz, profesor wszechnicy lwowskiej.

Dr. Liske Ksawery, profesor wszechnicy lwowskiej.

Dr. Małecki Antoni, członek Akademji i profesor wszechnicy lwowskiej.

Nowiński Stanisław.

Prenumerata wynosi: rocznie **4 zł.**, półrocznie **2 zł.**, ćwierćrocznie **1 zł.** w. a., którą prosimy nadsyłać (najdogodniej przekazem pocztowym) pod adresem: **Administracya „Gazety Lwowskiej.“**

Cena księgarska (główny skład w księgarni „Gubrynowicza i Schmidta“) za rocznik **5 zł.**, za pół roku czyli 1 tom **2.50**, za ćwierć roku **1.25**, za zeszyt **50 centów** w. a.

Prenumeratorowie „Gazety Lwowskiej“, którzy uiszczą przedpłatę na „Gazetę“ z góry za cały rok lub za pół roku, otrzymają „Przewodnik“ bezpłatnie, zaś prenumeratorowie ćwierćroczni i miesięczni na żądanie za dopłatą: pierwsi 75 ct. za kwartał, drudzy 30 ct. za zeszyt.

W ubiegłym roku został także nakładem **Administracyi „Gazety Lwowskiej“** wydany zupełny

Kodex dyplomatyczny miasta Wieliczki

(oprócz rejestrów i podobizn 170 str. in folio)

z polskimi przekładami dokumentów, spisanych w języku łacińskim, i 25 podobiznami dyplomów najdawniejszych.

Takowy nabyć można w **Administracyi „Gazety Lwowskiej“** po cenie **4 zł.** w. a. za okaz broszurowany, (z przesyłką pocztową franko: **4 zł. 45 ct.** w. a.

Cena księgarska: 5 zł. 25 ct., główny skład w księgarni **Gubrynowicza i Schmidta** we Lwowie, plac św. Ducha.

Administracya „Gazety Lwowskiej.“

Lwów, ulica Wałowa l. 29 now. 370.

(1971 3-3) Konkurs

Ł. 69. V. P. W okręgu c. k. Dyrekcji poczt są dwie posady asystentów z pensją roczną 600 zł., przypadającym dodatkiem aktywalnym i obowiązkiem złożenia kaucyi i w kwocie 400 zł. do obsadzenia.

Podania mają być w przeciągu czterech tygodni do c. k. dyrekcji poczt wniesione.

Z c. k. galic. Dyrekcji poczt
Lwów 7. lipca 1873.

Concurs.

3. 69. B. P. Im Vereine der f. f. Postdirection sind zwei Postassistentenstellen mit dem Gehalte jährlicher 600 fl., der entfallenden Aktivitätszulage und der Verpflichtung zum Ertrage der Kaution im Betrage von 400 fl. zu belegen.

Gebude sind binnen vier Wochen bei der f. f. Postdirection in Lemberg einzubringen.

Von der f. f. gal. Post-Dir. c. k.

Lemberg, am 7. Juli 1873.

(1972 3-3) Obwieszczenie.

Nr. 13667. Od lipca aż do końca września ustanawia się w byłych obwodach jezdni od jednego konia za pojedynczą stację pocztową jak następuje:

	za extrapocztę i jazdy osobne (separatki)	za inne jazdy
a) Kolomea	1 zł. 40 ct.	1 zł. 17 ct.
b) Brzeżany, Tarnopol, Stanisławów	1 zł. 46 ct.	1 zł. 22 ct.
c) Czortków, Przemysł, Stryj, Złoczów i Żółkiew	1 zł. 55 ct.	1 zł. 29 ct.
d) Lwów, Rzeszów, Sambor	1 zł. 62 ct.	1 zł. 35 ct.
e) Kraków, Sącz, Sanok, Tarnów i Wadowice	1 zł. 70 ct.	1 zł. 42 ct.

Należność za wóz stacyjny kryty wynosi połowę a za otwarty czwartą część należności jezdnej.

Pocztowne pocztyliona wynosi od konia i stacji pocztowej przy extrapocztach i jazdach osobnych (separatkach) 50 ct. a przy extrapocztach pociągach (kurierskich) 60 ct. Należność za smarowanie wozów pozostaje niezmienną.

Co się niniejszem do publicznej wiadomości podaje.

Z c. k. gal. Dyrekcji poczt.
Lwów, dnia 8. lipca.

Annudung.

3. 13667. Das Postfrachtgeld für ein Pferd und eine einfache Post wurde vom Monate Juli bis Ende September in den bestandenem Streifen wie folgt festgelegt:

	für Extraposten und Separatfahrten	für sonstige Poststritte
a) Kolomea	1 fl. 40 fr.	1 fl. 17 fr.
b) Brzeżan, Tarnopol, Stanislaw	1 fl. 46 fr.	1 fl. 22 fr.
c) Czortkow, Przemysl, Stryj, Złoczów und Żółkiew	1 fl. 55 fr.	1 fl. 29 fr.
d) Lemberg, Rzeszów, Sambor	1 fl. 62 fr.	1 fl. 35 fr.
e) Krakau, Sandec, Sambor, Tarnow, und Wadowice	1 fl. 70 fr.	1 fl. 42 fr.

Die Gebühr für einen gedeckten Stationswagen wurde auf die Hälfte und jene für einen ungedeckten Wagen auf den vierten Theil des für ein Pferd und eine Post entfallenden Mitteldes festgesetzt.

Das Postfrachtgeld beträgt pr Pferd und Post, bei Ertposten und Separatfahrten 50 fr. und bei Extraposten mit fouriermäßiger Beförderung 60 fr. Das Schmiergeld bleibt ungedändert.

Was hienit zur öffentlichen Kenntniß gebracht wird.

Von der f. f. gal. Postdirection.
Lemberg, am 8. Juli 1873.

(1974 3-3) Edykt.

Nr. 7752 cyw. C. k. sąd obwodowy Tarnopolski wzywa posiadającego weksel wedle zapodania Salamona Drimera zagubiony a wystawiony w języku niemieckim w Trembowli dnia 20. stycznia 1873 na 53 zł. wa. przez Salamona Drimera a przyjęty do zapłaty przez Józefa Federowicza w miesiąc od daty, aby w przeciągu 45 dni weksel ten sądowi temu przedłożył i prawa swe doń wykazał, w przeciwnym bowiem razie weksel ten poczytanym by był za niejaki i prawie bezskuteczny.

Z c. k. sądu obwodowego.
Tarnopol dnia 18 czerwca 1873.

(1978 3-3) Edykt.

L. 2713. C. k. sąd powiatowy w Delatynie wiadomo czyni, że na żądanie dyrekcji zakładu kredytowego włościańskiego, publiczna egzekucyjna sprzedaż realności pod nr. kons. 79 w Hołoszkowie położonej w księgach gruntowych niezahipotekowanej Mendla Sprechmana własnej, ze wszystkimi do tej

realności należącymi w protokole zastawnego opisu z dnia 29. października 1859 opisanymi gruntami w trzech terminach a to: 11. września, 9. października i 13. listopada 1873 każdą razą o 10. godzinie przed poł. w izbie sądowej pod następującymi warunkami przeprowadzoną zostanie:

1. Za cenę wywołania stanowi się suma 150 zł. w. a.

2. Każdy chęć kupna mający złoży przed licytacją do rąk komisji licytacyjnej jako zakład 100% sumy wywołania to jest: kwotę 15 zł. w. a. w gotowiznie w obligacjach państwowych, w listach zastawnych towarzystwa kredytowego włościańskiego wraz z kuponami niezapadłymi a to według kursu w ostatniej gazecie lwowskiej ogłoszonego.

3. Sprzedaną zostanie ta realność przy pierwszych dwóch terminach tylko za cenę wywołania lub wyżej niej, zaś na trzecim terminie także i niżej ceny wywołania, jednakże nie niżej jak za 145 zł. w. a.

Resztę warunków w tutejszósądowej registraturze przejrzeć można.

Delatyn dnia 23. czerwca 1873.

(1986 3-3) Obwieszczenie.

Nr. 5584 ciw. C. k. sąd obwodowy w Przemyslu podaje do powszechnej wiadomości, iż dnia 4. sierpnia 1873 o 10. godzinie rano w tymże sądzie odbędzie się przymusowa sprzedaż gruntów, Anny Scieranowskiej własnych, do realności w Przemyslu pod l. 34 sub. rep. z 18 na przedmiocie Przerwa należących, z których jeden obejmuje 561 sążni, drugi zaś 1 morg 171 sążni w celu zaspokojenia należności Stanisława Grzesiaka w kwocie 70 zł. aw. zpn.

Warunki licytacji są następujące:

1. Grunta te sprzedają się ryczałtem przy tym terminie także niżej ceny szacunkowej w kwocie 291 zł. 31 ct., która stanowi cenę wywołania.

2. Chęć kupna mający obowiązany jest wadyum w kwocie 10 zł. aw. przed licytacją złożyć, które to wadyum najwięcej ofiarującemu w cenę kupna wliczonym, innym zaś licytantom zwrócone zostanie.

3. Najwięcej ofiarujący ma całą cenę kupna a właściwie resztę tejże po odtrąceniu wadyum pozostającą zaraz po licytacji do rąk komisarsza sądowego złożyć.

4. Egzekwujący Stanisław Grzesiak jeśliby nabył te grunta, będzie upoważniony wierzytelność 70 zł. od Markusa Goldblatt nabytą z wszystkimi procentami i kosztami w cenę kupna wliczyć.

5. Po prawomocnem zatwierdzeniu aktu licytacji wydany zostanie kupicielewi dekret własności po czem kupiciel w fizyczne posiadanie wprowadzonym zostanie.

6. Od dnia objęcia posiadania tych gruntów należą wszystkie podatki do kupującego, który także takse od przeniesienia własności z własnego zaspokoić obowiązany. Przemysł dnia 11. czerwca 1873.

(1981 3 3) Edykt.

Nr. 2331 cyw. C. k. sąd powiatowy w Niepołomicach podaje niniejszem do wiadomości, iż celem zaspokojenia wierzytelności Maryanny Kamusińskiej w kwocie 52 zł. 50 ct. wa. zpn. dozwolono przymusową sprzedaż realności włościańskiej do dłużniczki Magdaleny Klimiej należącej we wsi Zagorzu pod l. 25 położonej, a osobnego ciała tabularnego niestanowiącej.

Termina do tej sprzedaży wyznacza się na dzień 12. sierpnia i 16. września 1873 każdą razą o godzinie 10 przed południem Cena szacunkowa i wywołania wynosi 90 zł. Wadyum przez licytantów złożyć się mające 9 zł. aw. Reszta warunków licytacji mogą być w tutejszósądowej registraturze przejrzane.

C. k. sąd powiatowy.

Niepołomice dnia 30. czerwca 1873.

(1970 3-3) Edykt.

Nr. 1542 cyw. C. k. sąd powiatowy podaje do powszechnej wiadomości, że celem zaspokojenia należności Mojżesza Hirschfelda z Rozwadowa w kwocie 169 zł. z procentem po 4 od 30. stycznia 1862 i kosztów sądowych i egzekucyjnych w kwotach 15 zł., 17 zł. 54 ct. i 15 zł. 70 ct. aw. odbędzie się w tutejszym sądzie w dniach 20. sierpnia 1873, 17. września 1873, i 15. października 1873 każdym razem od godziny 10 rano publiczna konieczna sprzedaż domu pod l. k. 31 we Wolinie położonego będącego własnością masy leżącej po dłużniku Stanisławie Chwieju nie będącego przedmiotem ksiąg gruntowych, według protokołu de pr. 22. stycznia 1872 l. 181 na 30 zł. oszacowanego pod następującymi warunkami:

1. Jako cenę wywołania ustanawia się wartość szacunkową 30 zł.; na pierwszym, i drugim terminie nie sprzedaje się domu tego poniżej tej ceny, na trzecim nastąpi ta sprzedaż nawet niżej takowej.

2. Przed rozpoczęciem licytacji złoży każdy chęć kupienia mający jako wadyum

3 zł. do rąk komisji licytacyjnej. Wadyum nabywcy wliczy się do ceny kupna, reszcie licytantom zwróci się ich wadya zaraz po licytacji.

3. Cena kupna ma być złożoną zaraz po licytacji, pełna i gotówką.

4. Po prawomocności uchwały przyjmującej akt licytacji do wiadomości sądu otrzyma nabywca na żądanie dekret własności i na koszt swój wprowadzonym będzie we fizyczne posiadanie kupionego domu.

5. Nabywca obejmuje podatki i daniny publiczne z dniem intromissy.

6. Protokoły opisania zastawniczego i oszacowania można przejrzeć w godzinach urzędowych w tutejszym sądzie.

Nisko, 22. lutego 1873.

Edykt.

3. 1542. Vom f. f. Bezirksgerichte wird zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß zur Herbeibringung der Forderung des Moses Hirschfeld aus Rozwadów im Betrage von 169 fl. sammt 40% Interessen vom 30. Jänner 1862, so wie der bereits zurkennten Gerichts- und Exekutionskosten per 15 fl., 17 fl., 54 fr., und 15 fl. 70 fr. 5. B. die exaktive Veräußerung durch öffentliche Feilbietung des der liegenden Masse nach dem verstorbenen Schuldner Stanislaus Chwiej gehörigen sub Nr. 31 in Wolina gelagerten feinen Tabularförper bilbenen laut Protokoll de pr. 30 April 1869 3 1363 pfandweise beschriebenen, und laut Protokoll de pr. 22. Jänner 1872 3. 181 auf 30 fl. exekutiv geschätzten Hauses in drei Terminen d. i. am 20. August 1873, 17. September 1873, und 15. October 1873, jedesmal von 10 Uhr früh angefaßt, unter folgenden Bedingungen hiergerichtlich stattfinden wird:

1. Als Auszahlungswert wird der gerichtlich ersehene Schätzungswert im Betrage von 30 fl. 5. B. bestimmt, und wird das gedachte Haus beim ersten und zweiten Exitationstermine nicht unter demselben beim dritten dagegen auch darunter verkauft.

2. Von dem Beginn der Feilbietung hat jeder Kauflustige den Betrag von 3 fl. 5. B. als Badium zu Handen der Feilbietungs-Commission zu erlegen. Das Badium wird dem Ersteher in den Kaufpreis eingerechnet, anderen Kauflustigen aber gleich nach der Feilbietung zurückgestellt werden.

3. Der Kaufpreis ist gleich nach geendigter Feilbietung voll und bar zu erlegen.

4. Nach Rechtskraft des den Exitationssaft zur Gerichtswissenschaft annehmenden Bescheides wird dem Ersteher über sein Ansuchen das Eigenthumsdekret ausgestellt werden, und seine Einführung in den frischen Besitz der eifstandenen Realität auf seine Kosten geschehen.

5. Der Ersteher übernimmt die Steuern und öffentlichen Abgaben vom Tage der Einführung in den Besitz.

6. Die Protokolle der pfandweisen Beschreibung und Schätzung des feilzubietenden Hauses können hiergerichtlich in den Amtsstunden eingesehen werden.

Nisko am 22. Februar 1873.

(1966 2-3) Konkurs.

na posadę Notaryusza w Wojniczu.

Nr. 271. Celem obsadzenia posady c. k. Notaryusza z siedzibą w Wojniczu c. k. Izba notaryalna ogłasza konkurs z terminem dni 14. licząc od trzeciego umieszczenia w Gazecie Lwowskiej, z tym dodatkiem, iż ubiegający się o tę posadę winni swoje podania stosownie do przepisu §. 11. ust. not. we właściwej drodze do tutejszej c. k. Izby Notaryalnej nadesłać.

C. k. Izba notaryalna.

Kraków dnia 5. lipca 1873.

(1992 2-3) Obwieszczenie.

Nr. 357. Wydział Izby adwokatów podaje do wiadomości, że p. adwokat Dr. Maurycy Lipiner przeniósł się z Przemysła do Żółkwi, i jako urzędujący adwokat w Żółkwi jest w liście adwokatów wpisanym.

Z wydziału Izby adwokatów.

Lwów dnia 28. czerwca 1873.

(1986 2-3) Edykt.

L. 29193. C. k. sąd krajowy lwowski niniejszym edyktem Bronisławowi Słoneckiemu, Henrykowi Brodzkiemu, Ignacemu Brodzkiemu z miejsca pobytu nieznanym wiadomo czyni, że Isak Ochshorn przeciw nieletniemu Eugeniuszowi Maryanowi, Władysławowi tr. im. Brodzkiemu masie nieobjętej po Eugeniuszu Brodzkim, Bronisławowi Słoneckiemu, Henrykowi Brodzkiemu, Ignacemu Brodzkiemu, potomstwu Henryka i Ignacego Brodzkich i reszcie imienników Brodzkich czyli Brockich, jakoteż rodziny Bronikowskich i Malinowskich o zapłatę sumy 25000 zł. w. a. z przyn. z masy po s. p. Eugeniuszu Brodzkim tudzież z hipoteki dóbr Borki małe i Załuże dalej o usprawiedliwienie prenotacyi tejże sumy Dom. 411 pp. 91 n. 121 on. widocznej tudzież adnotacyi pozwu justyfikacyjnego przy tej pozycyi pod dniem 4 lipca 1872 do l. 36638 w sądzie tutejszym pozew wniosł, który uchwałę z dnia 27. lipca 1872 do l. 36638

do ustnego postępowania dekretowany, na prośbę zastępcy kuratora pierwszopozwanego uchwałę z dnia 30. listopada 1872 do l. 60731 do postępowania pisemnego redrekretowany został.

Ponieważ pobyt współpozwanym Bronisława Słoneckiego, Henryka Brodzkiego i Ignacego Brodzkiego jest nieznanym ustanawia sąd na prośbę powoda tymże współpozwanym kuratora z urzędu w osobie adw. dr. Nurkowskiego z zastępstwem adw. kraj. dr. Przesmyckiego i doręcza temuż tak dekretacyą pozwu z dnia 27. lipca do l. 36638 jakoteż i uchwałę z dnia 30. listopada 1872 do l. 60731 z wezwaniem, by kurandów podług przepisów ustawy sądowej bronił.

Wzywa się więc zapozwanych wyż wymienionych, by w należywym czasie oświadczyli do ustanowionego kuratora się zgłosili, i temuż potrzebnie informacyę z prawami wywodami udzielili, inaczej bowiem skutki zaniechania tego dla nich wyniknąć mogące samym sobie przypisać będą musieli.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 17. maja 1873.

(1988 2-3) Edykt.

Nr. 13665. C. k. sąd obwodowy Tarnowski zawiadamia Józefa Służewskiego, Jana Służewskiego i Wincentego Wierzbickiego, że Petronela Szumańska przeciw tymże pozwem o ekstabulacyę 2/3 części sumy 20000 złp. z nadciężarem 87 duk. hol. zpn. ze stanu biernego części dóbr Lubecka Wola II wytoczyła w skutek którego do rozprawy usnej termin na dzień 22. sierpnia 1873 godzinę 10 przed południem wyznaczony został.

Gdy miejsce pobytu wyżej wymienionych pozwanym nie jest wiadome, ustanowiono dla obrony praw tychże kuratorem adwokate Dr. Ludwika Kapiszewskiego ze substytucją adwokata Dr. Stanisława Tokarzka, z którym spór wytoczony przeprowadzony będzie.

Wzywa się zatem pozwanym aby albo sami na wyznaczonym terminie stanęli lub ustanowionemu kuratorowi potrzebnych środków obrony dostarczyli, lub wreszcie innego obrońcę sobie ustanowili, ile że z zaniechania tego wynikające skutki sami sobie przypiszą.

Z Rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów dnia 3. lipca 1873.

(1989 2-3) Edykt.

Nr. 13666. C. k. sąd obwodowy w Tarnowie zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomych dzieci względnie spadkobierców Walentego Służewskiego, że Petronela Szumańska o ekstabulacyę sumy 932 złp. ze stanu biernego dóbr Lubeckiej Woli II przeciw tymże pozwem wytoczyła, wskutek którego do rozprawy usnej termin na dzień 22. sierpnia 1873 godzinę 10 zrana wyznaczony został.

Dla niewiadomych z imienia i miejsca pobytu pozwanym, ustanowiony został kuratorem adwokat Dr. Ludwik Kapiszewski z substytucją adwokata Dra Stanisława Tokarka, z którym spór powyższy przeprowadzony będzie.

Wzywa się rzeczonych pozwanym, aby na wyznaczonym terminie albo oświadczyli stanęli, albo potrzebnych środków obrony ustanowionemu kuratorowi dostarczyli lub wreszcie innego obrońcę sobie obrali, ile że z zaniechania wynikające skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Z Rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów dnia 3. lipca 1873.

(1977 3-3) Obwieszczenie.

L. 2044. C. k. sąd powiatowy w Boryni podaje do powszechnej wiadomości, że dnia 3. stycznia 1862 zmarła Anna Wysocka Dmytrykiewicz w Wysocku wyżem bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia.

Ponieważ miejsce pobytu zmarłej bratanców: Onufrego i Michała Wysockich Dmytrykiewiczów nie jest wiadome, przeto wzywa się tychże, aby się w przeciągu roku jednego od powyższej daty w tutejszym sądzie zgłosili i swe oświadczenie spadkowe wnieśli, inaczej bowiem prowadzić się będzie postępowanie spadkowe z oświadczeniami spadkobiercami i postanowionym dla nieobecnych kuratorem Semionem Wysockim Dmytrykiewiczem.

C. k. sąd powiatowy.

Borynia 20. czerwca 1873.

(2016 2 3) Ogłoszenie konkursu.

Nr. 4875 pr. Celem obsadzenia posady c. k. starosty w randze VII klasy z odpowiednią tej klasie płacą i dodatkiem odpisuje się konkurs do końca Lipca r. b.

Ubiegający się winni swe podania zopatrzone w dowody kwalifikacyi tudzież znajomości języków krajowych wnieść w drodze właściwej do c. k. Prezydium Namiestnictwa.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, 6. lipca 1873.

(1990 1—3) E y k t

L. 1070. C. k. sąd powiatowy w Zborowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że Kuzko Rusinowski gospodarz w Białkowicach został marnotrawcą uznany, i że równocześnie dla niego kuratora w osobie Jacka Jagły ustanowiono.

Z c. k. sądu powiatowego.

Zborów, dnia 7. czerwca 1873.

(1991 1—3) E d y k t

L. 1071. C. k. sąd powiatowy w Zborowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że Hryńko Bojko gospodarz w Mszannie został marnotrawcą uznany, i że dla niego kuratora w osobie Ilka Danyli szynego z Mszanny ustanowiono.

C. k. sąd powiatowy.

Zborów, dnia 6. czerwca 1873.

(1993 1—3) Obwieszczenie.

L. 29955. Dla zabezpieczenia dostawy sztru na gościńce państwowe w okręgu budowniczym Przemyskim na lata 1874, 1875 i 1876 odbędzie się dnia 24. lipca 1873 o godzinie 12 w południe w Przemyskim c. k. starostwie licytacja za pomocą pisemnych ofert.

1. Biała Przemysł-Lwów od $\frac{3}{4}$ 40tej włącznie do $\frac{4}{4}$ 49tej mili 2438 pryzm w cenie fiskalnej 16078 zł. 86 ct.

2. Przemysł Chyrów od $\frac{1}{4}$ 1szej włącznie do $\frac{1}{4}$ 5tej mili 1610 pryzm w cenie fiskalnej 4270 zł. 60 ct.

3. Barwinek-Przemysł od $\frac{3}{4}$ 11 włącznie do $\frac{4}{4}$ 16 mili 1240 pryzm w cenie fiskalnej 3267 zł. 40 ct.

4. Biała Stryj-Sniatyn dla $\frac{4}{4}$ 46 mili i $\frac{1}{2}$ $\frac{2}{4}$ 47 mili 240 pryzm w cenie fiskalnej 470 zł. 40 ct.

5. Lwów Jaworów-Radymno dla całej 12 mili 220 pryzm w kwocie fiskalnej 895 zł. 80 ct. ogółem 24983 zł. 06 ct.

Blizsze warunki licytacji przegladnac można w wymienionem c. k. starostwie dokad także oferty na cały trzechletni okres czasu lub też tylko na rok 1874 zaopatrzone w 50% wadium przed wskazaniem terminem wniesione być maja.

Oferty nie ułożone według przepisów lub nie podane w terminie nie znajdują uwzględnienia.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 26. czerwca 1873.

(1994 1—3) Obwieszczenie

Nr. 15218. W celu zabezpieczenia dostawy materyału konserwacyjnego na części gościńca Biała-Stryj-Sniatyn i Podbajczyki, Brzeżany-Stanisławów w Stanisławowskim okręgu budowniczym na okres lat 1874, 1875 i 1876 odbędzie się na dniu 22. lipca 1873 o godzinie 12 w południe w c. k. starostwie w Stanisławowie licytacja przez składanie ofert pisemnych.

Dostawa na rok 1874 wynosić będzie 1920 pryzm sztru w sumie fiskalnej 10386 zł. 70 ct. w. a.

Blizsze warunki przedsiębiorstwa tego dotyczace przejrzed można w wymienionem c. k. starostwie, gdzie także oferty zaopatrzone w 50% wadium sumy fiskalnej przed uplywem oznaczonego terminu wniesione być maja.

Oferty nie ułożone według przepisów lub podane po uplywie terminu nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów dnia 25. czerwca 1872.

(1998) Obwieszczenie.

L. 15862. C. k. sąd krajowy jako sąd handlowy w Krakowie poleca wpisanie do rejestru firm pojedynczych firmy „W. Rottermann“ której używać będzie właściciel handlu korzennego, tudzież wyszynku trunków p. Wolf Rottermann.

Kraków 3. lipca 1873.

(1999 1—3) E d i k t.

3l. 7490. Vom k. k. Tarnopoler Kreisgerichte wird der Inhaber des angeblich dem Mendel Grossberg in Verlust gerathenen Wechselfs mit nachstehenden Inhalte:

Sloboda den 17. Mai 1873 pr. 230 fl. ö. W. am 17. Juli 1871 zahlen Sie gegen diesen Prima Wechsel an die Dreie meiner Eigenen die Summe von Gulden Zweihundert und dreißig öfter. W. den Werth erhalten haar und stellen es auf Rechnung... Bericht. Hr. Ladislaus Cikowski gb in Sloboda, Mendel Grossberg mp, Ladislaus Cikowski mp., aufgefordert, diesen Wechsel binnen 45 Tagen diesem Gerichte vorzulegen und seine Rechte dazu auszuweisen, widrigenfalls derselbe für null und nichtig erklärt werden würde.

Tarnopol, am 18. Juni 1873.

(2000 1—3) Obwieszczenie.

Nr. 1145 ciw. C. k. sąd powiatowy w Rohatynie ustanawia Mikołaja Hademiaka z Berezowa wyżnego kuratorem dla nieobecnych w miejscu swego zamieszkania i pod względem swego pobytu niewiadomych Ilka Drohomireckiego i Iwana Drohomireckiego z Berezowa wyżnego i Prokopa Pańczoski z Regorza w celu przeprowadzenia sporu sumarycznego Chaskla Goldschlaga przeciw Mikołajowi Hademiakowi Ilkowi i Iwanowi

Drohomireckim i Prokopowi Pańczoszek o zapłacenie 59 zł. 75 ct. w. a. i o zwrot trzech siekier i dwóch pił skarżę z dnia 12 grudnia 1872 l. 6488 wytoczonego. Pozwani, dla których kuratora ustanowiono, mają go pod względem obrony poinformować, lub sami w sądzie w celu wniesienia jej się zgłosić.

C. k. sąd powiatowy.

Rohatyn dnia 3 czerwca 1873.

(2001 1—3) E d y k t.

Nr. 654. C. k. sąd powiatowy w Wieliczce podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, iż pan Jakób Leibeneheimer pozwem de praes. 9. marca 1873 l. 654, zapozwał niewiadomego z miejsca pobytu p. Zygmunta Kepińskiego o zapłacenie kwoty 151 zł. 6 ct. w. a. którego pozwem do rozprawy sumarycznej na dzień 23. lipca 1873 o godzinie 9 rano zadekretowano i takowy ustanowionemu dla zapozwanego z miejsca pobytu niewiadomego, zapozwanego obrońcy p. Ludwikowi Kapińskiemu c. k. notaryuszowi doręczono, z którym to obrońcą rozprawa, z prawnym skutkiem przeprowadzoną będzie.

Wzywa się zatem kuranda p. Zygmunta Kepińskiego, by obrońcy swemu wszelkie dokumenta i dowody prawa jego popierające wcześniej dostarczył, lub innego zastępcę sobie obrał i sąd otem zawiadomił, lub się też sam osobiście tem pewniej bronił o ile że w razie złym skutkiem z opieszalstwa wyniknąć mogącym sam sobie winę przypisać będzie musiał.

C. k. sąd powiatowy.

Wieliczka dnia 14. marca 1873.

(2002 1—3) Obwieszczenie

Nr. 23552. Dla zabezpieczenia dostawy konserwy dla gościńców państwowych w obrębie budowniczym jasielskim na lata 1874-75, 76, odbędzie się na dniu 22. lipca roku bieżącego w c. k. starostwie jasielskim licytacja za pomocą pisemnych ofert.

Rzeczona dostawa sztru wynosi na rok 1874. dla $\frac{4}{4}$ 33ciej mili i $\frac{1}{4}$ 34tej mili gościńca Biała, Stryj, Sniatyn; 230 pryzm w cenie fiskalnej 736 zł. 90 cent. dla całej 1. i 2. mili oraz $\frac{1}{4}$ 3ciej mili gościńca Dubla Pilzno, 500 pryzm w cenie fiskalnej 1600 zł. 35 cent. dla całej 1. 2. 3. mili $\frac{1}{2}$ 2. 3. 4. mili gościńca Barwinek Przemysł 1250 pryzm w cenie fiskalnej 3942 zł. 40 cent.

Blizsze warunki tej dostawy można przejrzed w wymienionem starostwie, dokad także chcący objąć do przedsiębiorstwa na cały powyższy trzechletni peryod lub też tylko na rok 1874 i to na wszystkie gościńce razem lub też tylko na pojedyncze gościńce, winien na terminie wyżej oznaczonym i to do godziny 12. w południe wniesić swoje oferty zaopatrzone w 50% wadium.

Oferty nie ułożone według przepisów lub nie podane w terminie uwzględnione nie będą.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów dnia 26. czerwca 1873.

(2003 1—3) E d y k t.

Nr. 21035. C. k. Sąd krajowy we Lwowie uwiadamia niniejszem, że na zaspokojenie sumy 2000 złr. M. k. zpn. przez Towarzystwo akcyjne fabryki wyrobów metalowych w Oed przeciw Stanisławowi Herzbergowi wywalczonej publiczna przymusowa sprzedaż sumy dłużnika Stanisława Herzberg 500 złr. M. k. na dobrach Zabłocie i Wola Podłużańska dom 365. p. 223. n. 60 on. ciążącej w dwóch terminach t. j. 21. sierpnia 1873. i 18 września 1873. o godzinie 10. rano w tutejszym c. k. sądzie krajowym przedsięwziętą będzie.

1. Cenę wywołania stanowi wartość nominalna 500 złr. M. k. czyli 525 złr. w. a. poniżej której ceny suma ta na terminie pierwszym sprzedana być nie może, na drugim zaś terminie nawet poniżej ceny wywołania, za każdą ofiarowaną cenę sprzedaną będzie.

2. Każdy chęć kupienia mający obowiązyany będzie przed rozpoczęciem licytacji złożyć wadium w okrągłej sumie 50 złr. gotówką.

Wyciąg tabularny sprzedać się mającej sumy można w tutejszym c. k. sądzie krajowym przejrzed.

O tej licytacji zawiadamia się proszące Towarzystwo do rąk adwokata Dr. Adolfa Korczyńskiego w Krakowie, dłużnika Stanisława Herzberga z życia i miejsca pobytu niewiadomego do rąk ustanowionego kuratora p. adw. Dr. Hryszkiewicza, Jana Zukrzewskiego wierzyciela hipotecznego w Krakowie przy ulicy Sławkowskiej przy plantacjach, Kazimierza i Agnieszki Bombałę w Wieliczce zamieszkałych, W. Henryka Hallera właściciela dóbr Jurczyce, hr. Elżbiety Tarnowską w Chorzelowie, tudzież wierzycieli hipotecznych, króżyby po dniu wystawienia Extraktu tabularnego na hipoteke tej sumy do tabuli weszli, lub którymby uchwała ta doręczoną nie była, przez ustanowionego kuratora adwokata Dr. Malego z zastępstwem adwokata Dr. Rajskiego

Lwów dnia 18. Czerwca 1873.

(2004 1—3) E d y k t.

Nr. 29473. C. k. sąd krajowy we Lwowie zawiadamia niniejszem, że na zaspokojenie sumy 2000 złr. M. k. zpn. przez Towarzystwo akcyjne fabryki wyrobów metalowych w Oed przeciw Stanisławowi Herzbergowi wywalczonej publiczna przymusowa sprzedaż sumy dłużnika Stanisława Herzberga 478 zł. 45 kr. M. k. zpn. na dobrach Jurczyce dom 269. p. 290. n. 31. on. zainstalowanej w dwóch terminach dnia 21. sierpnia 1873. i dnia 18. września 1873. zawsze o godzinie 10. rano w tutejszym c. k. sądzie krajowym pod następującymi warunkami przedsięwziętą będzie.

1. Cenę wywołania stanowi wartość nominalna 478 zł. 45. kr. M. k. niżej której ceny suma ta na pierwszym terminie sprzedana być nie może, na drugim zaś terminie nawet poniżej ceny wywołania za każdą ofiarowaną cenę sprzedaną będzie.

2. Każdy chęć kupienia mający obowiązyany będzie złożyć przed rozpoczęciem licytacji do rąk komisji licytacyjnej jako wadium 100% ceny wywołania t. j. okrągłą kwotę 50 złr. w. a. gotówką.

O tej licytacji zawiadamia się chęć kupna mających, tudzież proszące Towarzystwo do rąk adwokata Dr. Adolfa Korczyńskiego w Krakowie, dłużnika Stanisława Herzberga z życia i miejsca pobytu niewiadomego do rąk ustanowionego kuratora adwokata Dr. Hryszkiewicza, tudzież wierzycieli, którzy by po dniu 6. maja 1873. na hipoteke tej sumy weszli do rąk kuratora adwokata Dr. Malego z zastępstwem adwokata Dr. Rajskiego.

Lwów dnia 18. czerwca 1873.

(2005 1 3) E d y k t

Nr. 28238. C. k. sąd krajowy lwowski jako instancja spadek pertraktująca, zawiadamia Ludwika Schmidta z miejsca pobytu niewiadomego, iż w dniu 17. stycznia 1872. Henryk Schmidt we Lwowie z pozostawieniem rozporządzenia ostatniej woli z dnia 7. lutego 1872. uchwałę sądu tutejszego z dnia 23. marca 1872. do L. 13356. jako kodycył uznannego, zmarł, po którym pertraktacja spadku uchwałą powyższą na podstawie ustawicznego porządku wprowadzoną została. Sąd nieznając miejsca pobytu Ludwika Schmidta wzywa go, by w przeciągu roku jednego, oddnia niżej wyrażonego licząc, zgłosił się w tym sądzie i oświadczenie się do spadku wniósł, po uplywie bezskutecznym terminu tego bowiem, spadek z dziedzicami którzy się zgłosili i z kuratorem adw. kraj. Drm. Skalkowskim we Lwowie dla niego ustanowionym pertraktowanym będzie.

Z c. k. sądu krajowego

Lwów dnia 31. maja 1873.

(2008 1—3) E d y k t.

L. 17563/39524. Lwowski c. k. sąd krajowy w sprawach cywilnych niniejszym edyktem p. Józefowi Wierzbickiemu, Jędrzejowi i Maryannie Ruckim wiadomo czyni, że w załatwieniu prośby Eleonory Wierzbickiej de praes. 21. marca 1871 l. 17563 uchwałą z dnia dzisiejszego do tejsze samej liczby zarządzone wykreślenie odmownych uchwał do l. 23078 i 24920/834 w stanie czynnym części dóbr Stobienko Dom 210 p. 70 n. 1 i 2 haer zanotowanych.

Ponieważ miejsce pobytu pp. Józefa Wierzbickiego i Jędrzeja i Maryanny Ruckich a w razie śmierci tychże spadkobierców jest niewiadome, przeto c. k. sąd krajowy dla nich tutejszego adw. kraj. dr. Jekollea z zastępstwem przez adw. dr. Pasławskiego kuratorem ustanowił, i temu powyższą uchwałą doręczył.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów dnia 26. marca 1873.

(2009 1—3) E d y k t.

Nr. 12847. C. k. sąd krajowy krakowski zawiadamia niniejszym edyktem p. Maryę Sawiczewską, że przeciw p. Władysławowi Sawiczewskiemu J. Gleitzmann pod dniem 17. grudnia 1871 do l. 23929 22 maja 1873 l. 12847. o egzekucyjne zajęcie i oszacowanie wszelkich prawem z pod zajęcia nie wyjętych a do dłużnika p. Władysława Sawiczewskiego należących ruchomości w sprawie pko 250 zł. aw. wniósł podania, w załatwieniu których to egzekucyjne zajęcia i oszacowanie dozwolone zostało uchwałą z dnia 29. stycznia 1872 l. 23929 i z dnia 1. lipca 1873 l. 12847.

Gdy miejsce pobytu p. Maryi Sawiczewskiej, której powyższe uchwały doręczone być miały, nie jest wiadome, przeto c. k. sąd w celu doręczenia tych uchwał na na koszt i niebezpieczeństwa powoda tutejszego adw. Blatteisa z zastępstwem adw. Dr. Kaufmanna kuratorem nieobecnej ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem p. Maryi Sawiczewskiej, aby wzywając oznaczonym czasie albo sama stanęła, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niej zastępcy udzieliła, wreszcie innego obrońcę sobie wybrała, i o tem e. k. sądowi donieśła, w ogóle zaś, aby wszelkich możebnych do

obrony środków prawnych użyła, w razie bowiem przeciwnym wyniknie z zaniedbania skutki sama sobie przypisaćby musiała

Kraków dnia 1. lipca 1873 r.

(2012 1—3) Obwieszczenie.

L. 1219. C. k. sąd powiatowy w Boryni podaje niniejszem do wiadomości powszechnej, że w roku 1846 Jerzy Biliński Słotyło umarł bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia w Mochnatun.

Gdy sądowi miejsce pobytu — tegoż pełnoletniej córki Maryi z Bilińskich Słotyło-Dolińskiej i pełnoletniego syna Konstantego Bilińskiego, Słotyło, nie jest wiadome, przeto wzywa się tychże, aby się w ciągu roku jednego od późniejszej daty w tutejszym sądzie zgłosili, i oświadczenia swe spadkowe wnieśli, inaczey prowadzonym będzie postępowanie spadkowe z ustanowionym dla nich kuratorem Janem Bilińskim Słotyło i z innymi oświadczeniymi już spadkobiercami.

Borynia, dnia 20. kwietnia 1873.

(2013 1—3) Obwieszczenie.

L. 2259. C. k. sąd powiatowy w Boryni podaje do wiadomości, że Apolonia Matkowska Miklasiewicz zmarła dnia 5 stycznia 1861 w Matkowie z pozostawieniem kodycyłu, dtto Matków 4. stycznia 1861.

A gdy miejsce pobytu zmarłej siostrzeńca Leona Matkowskiego Budziewicza sądowi nie jest wiadome, przeto wzywa się tegoż, aby się w przeciągu jednego roku od daty poniżej wyrażonej do sądu zgłosił, i swe oświadczenie spadkowe tem pewniej wniósł inaczey postępowanie spadkowe z oświadczeniymi spadkobiercami i z kuratorem Józefem Matkowskim Miklasiewiczem nieobecnemu ustanowionym prowadzić się będzie.

Borynia, dnia 30. maja 1873.

(2023 1—3) E d i k t.

3. 6189. Vom Brodyer k. k. Bezirksgerichte werden diejenigen, welche als Gläubiger an die Verlassenschaft des zu Brody am 3. Juli 1873 verstorbenen Brodyer Geschäftsmannes Isaaq Papernik eine Forderung zu stellen haben, aufgefordert, bei diesem Gerichte zur Anmeldung und Darlegung ihrer Ansprüche am 11. September 1873 um 9 Uhr Vormittags im Bureau 3. 2 zu erscheinen, oder bis dahin ihr Gesuch schriftlich zu überreichen, widrigenfalls denjenigen die Verlassenschaft wenn sie durch Begahlung der angemeldeten Forderungen erschöpft wurde kein weiterer Anspruch zustände, als insoferne ihnen ein Pfandrecht gebührt.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Brody, am 10. Juli 1873.

Erkenntnisse.

Im Namen Sr. Majestät des Kaisers! Das k. k. Landesgericht in Straßfachen als Preßgericht in Wien erkennt über Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft, daß der Inhalt der mit dem Erkenntnisse vom 4. März 1873, Nr. 9137, mit Befehl belegten, im Besitze des Photographenagenten Alexander Pfälinger gefundenen 9 Stück obiscenen Photographien das Vergehen nach § 516 Pt. G. begründe, daher nach Art. V des Gesetzes vom 15. October 1868, R. G. Bl. Nr. 142, das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift auszusprechen wird.

Vom k. k. Landesgerichte in Straßfachen.

Wien, am 5. Juli 1873.

Weitenhiller mp. Max Fischer mp.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Brünn hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft in Folge des Beschlusses vom 8. Juli 1873, 3l. 10577 Stf. zu Recht erkannt:

Der Leitartikel „My a oni“ in der Zeitschrift „Moravská orlice“ Nr. 153 vom 5. Juli 1873 begründet den Thatbestand des Verbrechens der Störung der öffentlichen Ruhe nach § 65 a St. G. und des Vergehens gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung nach § 302 St. G., und wird daher unter gleichzeitiger Befähigung der verfügten Beschlagnahme auf Grund des Art. V des Gesetzes vom 15. October 1868, R. G. Bl. Nr. 142, die Weiterverbreitung dieser Druckschrift verboten. (2015)

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft in Folge des Beschlusses vom 5. Juli 1873, 3l. 19869, zu Recht erkannt:

Der Inhalt des Leitartikels mit der Aufschrift „Ruský hlas o věsach rakonských“ in der Zeitschrift „Narodní listy“ Nr. 177 vom 30. Juni 1873 begründet den Thatbestand des Verbrechens die Störung nach § 65 lit. a St. G., und wird daher unter gleichzeitiger Befähigung der verfügten Beschlagnahme auf Grund des Art. V des Gesetzes vom 15. October 1868, R. G. Bl. Nr. 142 und § 6 des Preßgesetzes die Weiterverbreitung dieser Druckschrift verboten. (2018)

(1964 3—3) E d i k t.

3. 4966. Karl Hruby t. f. Hauptmann in Pension, zuteht in Stare Brody wohnhaft, ist für blödsinnig erklärt, und es wird für denselben unter Einem dessen Bruder, der k. k. Hauptmann des 3. Pionierinfanterie-Regiments Moritz Hruby zum Curator bestellt.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Brody, am 22. Juni 1873.